Nr. 295. Piątek, 28. Grudnia 1900. Rok 90.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wol... od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie **32** K., półrocznie 16 K., kwartalnie **8** K., miesięcznie **2** K. **70** h. — W miejscu: rocznie **24** K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie **2** K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech ? K. **20** h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3** K. **80** h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymają całoi półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. **50** h., drudzy **60** h. **„Przewodnik"** prenumerowany osobno kosztuje **8** K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po **14** hal. kilkorazowe po 12 hal. od miejsca 1 wiersza **miarą** petitową, **ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej.**

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników **Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9.**; we Francyi w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 24 K., **pocztą 32 K.;** półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 12 K., **pocztą 16 K.;** ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 6 K., **pocztą 8 K.;** miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 2 K., **pocztą 2 K. 70 h.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 8 K., półrocznie 4 K., ćwierćrocznie 2 K.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Od Redakcyi.

Zanim ogłosimy szczegółowy program felietonowy na rok przyszły, spieszymy przedewszystkiem podzielić się z Czytelnikami naszymi radosną wieścią, że felieton *Gazety Lwowskiej* uświetniać będzie w r. 1901 i w latach następnych wielkie nazwisko:

HENRYKA SIENKIEWICZA

Na prośbę naszą, aby udzielił nam wyłącznego **na Galicyę** prawa drukowania wszystkiego co wyjdzie z pod Jego pióra, oto co nam odpowiedział Henryk Sienkiewicz, w liście z dnia 26 listopada b. r.: „Ależ naturalnie — i „SWATY ZAGŁOBY" i wszystko co w przyszłości napiszę."

Od Administracyi.

Prenumeratorowie, którzy nie chcą doznać przerwy w otrzymywaniu *Gazety Lwowskiej*, powinni nadesłać prenumeratę na rok przyszły, względnie na styczeń, przed Nowym Rokiem.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 20 grudnia b. r. nadać najmiłościwiej szefowi sekcyi w Ministerstwie skarbu Gedeonowi Moosburg i Mühlrain Froschauerowi order Korony Żelaznej klasy drugiej z uwolnieniem od taksy.

Pan Minister skarbu zamianował w służbie utrzymywania ewidencyi katastru podatku gruntowego geometrę ewidencyjnego II. klasy Stanisława Latineka geometrą ewidencyjnym I. klasy w X. klasie rangi.

Prezydyum krajowej Dyrekcyi skarbu zamianowało konceptowego praktykanta skarbu Włodzimierza Nawratila koncepistą skarbu w X. klasie rangi.

Sąd krajowy wyższy w Krakowie zamianował oficyałami kancelaryjnymi kancelistów sądowych: Walerego Jaklicza w Leżajsku, Sische Felda w Skawinie i Jana Węgrzyna w Żabnie wszystkich trzech z pozostawieniem na dotychczasowych miejscach służbowych.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 27 grudnia.

Część prasy rossyjskiej, korzystającej z każdej sposobności, aby przez stronnicze obrabianie opinii publicznej w Rossyi stosunki między Austro-Węgrami a Rossyą zaprawić, o ile się da, rozgoryczeniem i niedowierzaniem, pochwyciła w ostatnich czasach sprawę utworzenia w Pradze konsulatu rossyjskiego i usiłuje przez tendencyjne przedstawianie tej sprawy podrażnić opinię publiczną w caracie przeciw austro-węgierskiemu Urzędowi spraw zagranicznych, w szczególności zaś przeciw kierownictwu tego Urzędu. Główny rzecznik tej części prasy rossyjskiej, dziennik *Nowoje Wremia*, nazywa mianowicie aktem nieuprawnionej nieprzychylności to, że hr. Gołuchowski odrzucił prośbę praskiej Izby handlowej o potwierdzenie kilku zagranicznych konsulów w Pradze, między innymi konsula rossyjskiego. Nieuprawnionem nazywa dziennik rossyjski w szczególności oświadczenie P. Ministra, że poddani austryaccy w charakterze zagranicznych konsulów w Austryi są niewygodni, ponieważ nie możnaby im w każdej chwili wręczyć paszportów. *Nowoje Wremia* nadmienia, że Austro-Węgry mają obecnie w Rossyi 17 konsulów, gdy w Austryi jest tylko sześć konsulatów rossyjskich; „byłoby zaś na czasie — dodaje dziennik rossyjski — ażeby w Austro-Węgrzech spokojnie traktowano nasze interesy; jeśliby zaś w naszym siodmym konsulacie w Austro-Węgrzech miano widzieć jakiś motyw polityczny, niebyłoby bynajmniej grzechem, gdybyśmy takie same stanowisko zajęli także względem siedmnastego konsulatu austro-węgierskiego u nas".

Przeciw takiej interpretacyi i takiemu komentowaniu sprawy, wystąpił w sposób stanowczy wiedeński *Fremdenblatt*. Komunikat wspomnianego dziennika wykazuje, że w rzeczywistości nie szło tu zgoła o odrzucenie przez hr. Gołuchowskiego zatwierdzenia konsulatu rossyjskiego w Pradze, a zatem nie było także tendencyi ograniczenia liczby konsulatów rossyjskich w Austro-Węgrzech. Propozycya utworzenia konsulatu nie może wogóle wychodzić od krajowej Izby handlowej i przemysłowej, lecz musi wyjść od dotyczącego państwa zagranicznego, a to zarówno wówczas, gdy idzie o utworzenie zagranicznego konsulatu zawodowego, jak też, gdy idzie tylko o mianowanie konsulem zagranicznym jednego z obywateli państwa, czyli o utworzenie t. zw. konsulatu honorowanego. Hr. Gołuchowski nie mógł zatem w danym wypadku orzec ani aprobaty ani też odrzucenia wniosku praskiej Izby handlowej. Natomiast w całej tej sprawie idzie o zasadniczą regułę, że w Pradze zagranicznymi konsulami nie mogą być mianowani obywatele austryaccy; w rzeczywistości też austryacki poddany nie mógłby być akceptowany jako konsul rossyjski w Pradze, podobnie jak nie ma tam żadnego innego konsula, któryby nie był poddanym państwa przez siebie reprezentowanego. Już samo jednak ustalenie tej zasady mówi *implicite*, że jeżeli rząd petersburski życzyłby sobie tego, to rossyjski konsulat zawodowy w Pradze byłby z całą gotowością dopuszczony. Jeżeli zatem dziennikowi *Nowoje Wremia* oraz tym, którym on służy za tubę do głoszenia ich myśli, leży tak bardzo na sercu znaczenie Pragi jako ogniska handlowego, wówczas stanowisko c. i k. Rządu w tej sprawie musi im być podwójnie pożądane, zarówno bowiem interesom handlu rossyjskiemu w Pradze, jak też specyalnym interesom Czech i głównej ich stolicy, których

---

42)

Jej chłopcy.

POWIEŚĆ

przez

WINCENTEGO KOSIAKIEWICZA.

(Ciąg dalszy).

V.

Ta uroczystość otuliła ich atmosferą takiego ciepła, tyle z głębi ich dusz wywołała serdeczności i kochania, że skończyć się nie chce.

Druga już po północy, a oni ani myślą o rozejściu się nareszcie, siedzą, gwarzą, przypominają sobie.

Dziś jest to dzień, w którym Anatolek przeniósł się ze Wspólnej do własnego mieszkania. Stało się to koniecznem od chwili, gdy został kandydatem do posad sądowych; teraz nie tylko bywać musi, ale czasem i przyjąć kogoś u siebie, choćby z prostą rewizytą.

I oto przyjmuje ich dziś u siebie — po raz pierwszy.

Jest to wesołe i smutne święto, radosne i bolesne zarazem. I dziś, kiedy ubywa im jeden członek wiernej gromadki, a ubywa tak jak odpada w sposób naturalny od macierzystej gałęzi dojrzały i do samodzielnego życia przygotowany owoc, dziś tulą się właśnie tem mocniej do siebie, tem silniej czują, że są czemś jednem, czemś tem samem i tak trzymają się znowu siebie jak w tej chwili pamiętnej, przed laty, kiedy dziećmi małemi nie dali się rozproszyć po świecie, pomiędzy obcymi ludźmi rozebrać, kiedy postanowili pójść już od tej chwili przez życie własnemi siłami.

Wszystkie niezgody, wszystkie różnice, waśnie, pretensye, niechęci umilkły dziś i rozjaśnieni patrzą sobie z ufnością i dumą oczyma w oczy i duszami w duszę.

Ale czas na Wspólną! Trzecia dochodzi.

— Co? Już trzecia? Czy to podobieństwo?

Anatol powiada:

— Ja was odprowadzę!

Od tej dopiero chwili wyjście z tego miłego kawalerskiego mieszkania brata nie wydaje im się ciężkiem.

Na schodach tyle jeszcze mają sobie do powiedzenia, że Anatol prosi:

— Bójcie się Boga, cicho! Gotowi mnie wyrzucić z mieszkania.

Mówią więc szeptem, dopóki nie znaleźli się za bramą, na Miodowej ulicy.

Noc zimowa, bardzo mroźna i dość jasna, pomimo, że niebo chmurkami jest przesłonięte. Gwiazdy nie widać ani jednej, ale księżyc robi, co może, z wielką energią przedzierając się przez chmury i pędząc gdzieś szybko za Wisłę.

Na mróz nikt nie zważa. W duszach tyle gorąca — wiary tyle i dumy.

— Chciałbym widzieć innych bachorów na naszem miejscu....

— Zmarniałoby to niezawodnie.

— Patrzcie, a my?

— Ba! my!

Idą po chodniku nieporządnie, w kupie, jedno drugiemu zawadza, każdeby chciało być obok wszystkich.

— Bo już teraz to możemy być spokojni o przyszłość.

— Ja myślę.

— Wszyscy jesteśmy już u końca drogi.... Wszyscy ludźmi będziemy....

Leon myśli przez chwilkę:

— To jeszcze zależy....

Ale i on porwany dziś jest, uleczony na dzień jeden, jaśniej widzieć zaczyna jakoś przed sobą....

Wyliczać zaczynają, czem kto już jest, czem w przyszłości bezpośredniej będzie.

Ludek się przytem na chwilę krzywi, ale protestuje z niezwykłą u niego łagodnością:

— Już wy mi tylko nie mówcie o mojej pensyi.... Piętnaście rubli — i już dwa lata prawie na tem siedzę....

Tak dochodzą do Wspólnej.

— No, oto i *wasz* dom — powiada Anatol.

— Tak, już nie twój.

Anatol się unosi:

— Zawsze mój, mój, więcej, niż jest na świecie cośkolwiek mojego!

Stoją i nikt nie dzwoni do bramy.

Ktoś proponuje:

— Teraz my go odprowadźmy trochę....

Propozycya zostaje w jednej chwili przyjętą.

Wracają wszyscy na Nowy Świat.

Anatol ma skrupuły.

— Nie, mróz.... Już się wróćcie.

— Do Kopernika.

Ale zagadani spostrzegają istnienie Kopernika dopiero przy ulicy Czystej.

— To nic! Idziemy do króla Zygmunta.

Od króla Zygmunta do mieszkania Anatola już tylko....

— Parę kroków.

Anatol jest wzruszony:

Dziękuję wam, dziękuję.

Żegna się serdecznie.

— Ty przyjdziesz jutro? — pytają go.

— Ja myślę!

— Jutro? Chyba dziś?... Przecie już jest piąta rano.

— A więc dziś.

Ale w chwili, kiedy ma położyć rękę na dzwonku, postanawia nagle:

— Ale to i ja was trochę odprowadzę. Śmiech.

Ale wracają wszyscy na Krakowskie Przedmieście.

— Do Kopernika....

I znowu im Kopernik znika.

— To nic! Do świętego Aleksandra.

Nareszcie Anatol powiada:

— To nigdy się, wiecie, nie skończy. No, do widzenia. Ja biorę dorożkę.

Rozstają się wreszcie. Na instytucie głuchoniemych bije szósta.

— Co? Szósta już?

A jednak zdaje się im, że jeszcze nie wszystko sobie powiedzieli.

(Ciąg dalszy nastąpi).

rzecznikiem usiłuje zrobić siebie *Nowoje Wremia*, odpowiada bardziej utworzenie w Pradze rossyjskiego konsulatu zawodowego, jak zlecenie tam agend konsularnych reprezentantowi honorowanemu, któryby agendy te spełniał tylko ubocznie.

Nie można jednak zaprzeczyć i nikt zaprzeczyć nie usiłuje, że stanowisko, jakie Rząd austro-węgierski zajął w tym wypadku, jest wyjątkowem i zastosowanem na razie tylko do Czech i Pragi. Jest bowiem wielu austryackich obywateli, których akceptowano jako konsulów zagranicznych; hr. Gołuchowski jednak nigdy nie robił tajemnicy z powodów, dla których co do Czech i Pragi zastosowano inną zasadę. Naturalnie takie interpretowanie, jakie *Nowoje Wremia* podsuwa P. Ministrowi, mianowicie, jakoby obywatele państwowi jako konsulowie zagraniczni byli niewygodni, gdyż nie można im w dowolnej chwili wręczyć paszportów, nie mogło Panu Ministrowi nigdy nawet przyjść na myśl, już dla tego, że zgoła nie odpowiada sytuacyi; o ile chodzi bowiem o usunięcie niewygodnego zastępcy konsularnego, jest rzeczą równie wygodną lub niewygodną wręczenie paszportów poddanemu zagranicznemu, czy też odebranie exequatur obywatelowi państwowemu. Istotne motywa swego stanowiska w tej sprawie wyjaśnił zresztą hr. Gołuchowski lojalnie i bez zastrzeżeń na publicznem posiedzeniu Delegacyj, gdy w dniu 16 b. m. odpowiadał na interpelacyę del. Kaftana, tej sprawy się tyczącą. W mowie tej powiedziano otwarcie, że Rząd ze względu na tak bardzo godną ubolewania walkę narodowościową, jaka panuje w Czechach, a także w szczególności w Pradze, postawił zasadę, że tylko tych uzna tam za konsulów, którzy albo są zagranicznymi konsulami zawodowymi, albo też obywatelami dotyczącego zagranicznego mocarstwa. Łatwo zrozumieć, że P. Minister spraw zagranicznych w publicznej dyskusyi nie miał ochoty wchodzić w bliższy rozbiór ujemnych konsekwencyj, jakie mogłoby pociągnąć za sobą ustanowienie obywateli austryackich reprezentantami obcych państw w mieście, pod względem politycznym tak rozjątrzonem, jak Praga; w drodze publicystycznej można jednak rzecz bliżej wyjaśnić.

Jeżeli n. p. pomyśli się, że obie narodowości, składające się na ludność Pragi, nierzadko w swych walkach partyjnych siebie nawzajem podejrzywają, iż dla aspiracyj swych w Austryi szukają oparcia u mocarstw zagranicznych, to można sobie wyrobić mniej więcej dokładne wyobrażenie, na jakie zarzuty w owych walkach byłyby narażone osobistości, któreby funkcyonowałyby oficyalnie jako reprezentanci tych mocarstw. Przeciwnicy Rządu czyniliby przytem Rząd odpowiedzialnym za każdorazowy wybór i zatwierdzenie danych funkcyonaryuszy a nadto zarzucanoby Rząd z obu stron nieustannie reklamacyami, nie mającemi zgoła nic wspólnego z interesami handlowymi. Sądzimy przeto — pisze *Fremdenblatt* — że Rząd miał zupełne prawo zabezpieczyć się przeciw tego rodzaju ewentualnościom przez ustanowienie zasady, nie zawierającej ostrza przeciw żadnemu z państw, a mogącej tylko zapobiedz przeniesieniu zaciętych walk narodowościowych na nowy teren.

Jest to zatem aktem złośliwości lub dowodem zupełnej nieznajomości stosunków, jeżeli rossyjskie dzienniki usiłują przedstawić wyłączenie kandydatów krajowych od stanowiska konsulów zagranicznych, a zatem także konsula rossyjskiego, jako krok nieuprawniony, a przytoczone powody tego zarządzenia starają się przedstawić tylko jako pozorne. Jakkolwiek zwykliśmy — pisze *Fremdenblatt* — inne, jeszcze bardziej bezpodstawne wycieczki wspomnianej prasy i jej inspiratorów pozostawiać bez odpowiedzi, to jednak sądziliśmy, że należało na tym nie doniosłym ale w oczy bijącym przykładzie wskazać sposób, jak to nie dość sumienna publicystyka sądzi, że służy krajowi swemu przez wywoływanie niepotrzebnych kwestyj spornych. Taktyka ta na szczęście nie oddziaływa na wzajemne stosunki pomiędzy gabinetami, ale szerzy niedowierzanie i mylne sądy tam, gdzie w interesie narodów pożądane by były jasność i zaufanie.

Z Poznania.

(Menu wigilijne hakatystów. — Pogrzeb ś. p. prezesa Koła polskiego Stanisława Mottego).

W przededniu świąt Bożego Narodzenia zebrał się zarząd główny Towarzystwa hakatystów na wspólną naradę i uchwalił jednogłośnie, jak donosi ich organ *Ostmarck*, działać za pomocą petycyi do rządu i artykułów prasowych w tym kierunku, aby „przeciw wzmagającemu się niebezpieczeństwu polskiemu zostały wydane osobne prawodawcze i administracyjne środki“.

Gwiazdkowe menu hakatystycznej generalicyi jest następujące:

1. Rozszerzenie i uzupełnienie ustawy o języku urzędowym z dnia 28 sierpnia 1876 r. z zaprowadzeniem wyraźnego przepisu, że na wszystkich publicznych zebraniach, w Towarzystwach, w publicznym ruchu komunikacyjnym (firmy i napisy w składach, napisy na tramwayach i t. p.), w ustawach i protokołach wszystkich banków, spółek i podobnych instytucyj ma być wolno używać tylko niemieckiego języka.

2. Ułożenie osobnej ustawy odnośnie do Towarzystw polskich.

3. Zupełne zniesienie nauki języka polskiego w szkołach wyższych.

4. Zniesienie fakultatywnej nauki polskiego czytania i pisania w szkołach ludowych.

5. Zaprowadzenie niemieckiego wykładu nauki religii także na najniższym stopniu.

6. Zasadnicze wykluczenie Polaków od urzędów w prowincyach mieszanych pod względem językowym.

7. Zmiana ustawy prawnej w tym kierunku, że wszystkie polityczne pisma i czasopisma wydawane w języku niemieckim powinny mieć także tekst niemiecki.

Od dawna nie widział Poznań tak wspaniałej manifestacyi żałobnej, jaką była eksportacya i pogrzeb ś. p. prezesa Koła polskiego Mottego. Tysiące ludzi wszystkich stanów i narodowości zebrały się przed domem żałoby. Wszyscy pragnęli oddać hołd mężowi, który od lat tylu bronił nieustraszenie praw swojego narodu z trybuny parlamentarnej, i człowiekowi, którego zdobiły rzadkie zalety umysłu i charakteru. Ks. Arcybiskup Stablewski, którego stan zdrowia jest tak pomyślny, że mógł oddać ostatnią posługę swemu dawniejszemu koledze parlamentarnemu i przyjacielowi, wyprowadził w otoczeniu kilkudziesięciu kapłanów zwłoki ś. p. Stanisława z domu do kościoła św. Marcina. Przed wyniesieniem zwłok przemówił w serdecznych słowach poseł dr. Mizerski, żegnając w imieniu Koła, zacnego prezesa.

Trumnę wzięli na ramiona koledzy poselscy zmarłego tak z sejmu jak z parlamentu i zanieśli wśród kilkunastotysiącznego tłumu do kościoła, gdzie ją złożyli na katafalku w środkowej nawie świątyni.

Nazajutrz po nabożeństwie żałobnem przeprowadzono zwłoki na cmentarz świętomarciński. Nad grobem po ceremoniach kościelnych przemówił p. Ignacy Andrzejewski, sławiąc cnoty zmarłego, a mianowicie jego gotowość do opieki w sądzie nad ludem, który w obcym języku porozumieć się nie potrafił.

Na trumnie złożono mnóstwo wieńców, między innymi od Towarzystwa pomocy naukowej dla dziewcząt, Towarzystwa przyjaciół nauk, Banku Związkowego, Koła w parlamencie, Koła w sejmie, Banku przemysłowców, adwokatów poznańskich obu narodowości, komitetu wyborczego powiatu wschodniego poznańskiego, magistratu i rady miejskiej poznańskiej, Izby adwokackiej, dyrekcyi teatru polskiego, redakcyi wszystkich dzienników poznańskich, pp. Michała i Zofii Bobrzyńskich i t. d.

Z Berlina.

(Panama berlińska. — Skandaliczny proces i jego następstwa. — Statystyka przestępstw przeciw moralności).

Mają tedy i Niemcy swoją panamę i to w rozmiarach nie tylko dorównywujących, lecz przewyższających panamę francuską i panaminę włoską, po których wybuchu, podobnie jak i po krachu galicyjskiej Kasy oszczędności, dzienniki niemieckie nie miały słów na wyrażenie swojego pobożnego oburzenia, przyczem z wielką emfazą przeciwstawiały tym ranom moralność finansową banków niemieckich. Tymczasem w chwili, gdy najmniej się tego spodziewano, wykryto w państwie „wzorowych porządków“ nadużycia, których jaskrawość prawie zaćmiewa najpotworniejsze skandale finansowe. Straty wynoszą kilkadziesiąt milionów, a sprawcami malwersacyi są ludzie, którzy stali na świeczniku finansowości niemieckiej.

Przejdźmy jednak do szczegółów. Dawno już obiegały pogłoski, że coś się zepsuło w dwóch wielkich bankach hypotecznych w Berlinie: w banku hypotecznym niemieckim („*Deutsche Hypothekenbank*“) i w banku długów hypotecznych („*Grundschuldbank*“).

Gdy w obu tych instytucyach finansowych zajmujących się udzielaniem pożyczek na hypoteki domów i placów za pomocą wydawania listów zastawnych, poczęły obiegać niepokojące wieści, zarządy banków w sposób najbardziej stanowczy im zaprzeczyły, co na razie alarm stłumiło.

Ale niedługo trwał ten spokój — wkrótce pokazało się, że ukryć już prawdy nie można. W kasach coraz powiększały się niedobory i naprożno usiłowano z dnia na dzień łatać dziury. Nareszcie struna zupełnie pękła; niewypłacalność obu banków stała się faktem dokonanym. Panika wśród zainteresowanej publiczności nie miała granic, zaczęto szturmować do kas, żądano wypłaty należności za listy, na giełdach akcye banków i ich listy zastawne spadały coraz niżej. Jednocześnie pokazało się, że w podobnem położeniu jest jeszcze kilka innych banków prowincyonalnych związanych z berlińskimi bezpośrednio różnymi interesami.

Wtedy koła finansowe i bankierskie rozpoczęły kroki celem ocalenia upadających instytucyi, a zarazem zajęto się kontrolowaniem rachunków. Ta ostatnia czynność dała przerażające wyniki. Pokazało się, że bankructwo nie jest zwyczajną niewypłacalnością, lecz milionową malwersacyą. Śledztwo w „Grundschuldbank“ wykryło także godne uwagi fakty. Bilanse od lat wielu były fałszowane; walorów, które wykazywały księgi, w kasach nie było; od półtora roku zamiast zdefraudowanych 4½ mil. m. pierwszorzędnych walorów, podkładano papiery bez wartości; rachunki procentów hipotecznych wskazywały należność bankową w sumie 4 i pół mil. m., a w rzeczywistości należność wynosiła zaledwie trzecią część tego!

Wszyscy dyrektorowie owych dwóch banków znajdują się już pod kluczem. Za głównego sprawcę malwersacyi uważany jest radca handlowy Edward Sanden, który należąc do dyrekcyi obu tych banków był nadto członkiem rady nadzorczej browaru związkowego w Rixdorfie, dalej Towarzystwa „Preussische Feuerversicherungs-Actiengesellschaft“ i „Actiengesellschaft für Grundbesitz und Hypothekenverkehr“.

Dyr. Sanden cieszył się wielkimi względami także w wysokich kołach protestanckich, zwłaszcza od czasu, gdy własnym kosztem zbudował kościół ewangielicki w Driesen-Steinbusch w Marchii. Za tę ofiarność, oraz za inne zasługi otrzymał w ostatnim czasie order korony trzeciej klasy. Nawet protestancki *Reichsbote* ubolewa, że kancelarya orderowa nie wstrzymała doręczenia mu tej dekoracyi; boć wiedziano już wówczas, że nie jest bez winy i na co się zanosi. — *Berl. Tageblatt* donosi, że Sanden ofiarował do funduszu na budowę świątyń ewangielickich 300.000 marek, ale nie gotówką, lecz w akcyach banku swego. Ponieważ akcye te nie mają dziś prawie żadnej wartości, więc fundusz ów na tej ofiarności nie wiele zyskał.

Przez upadek owych banków zrujnowane zostały masy ludzi. Wielu urzędników, oficerów, rzemieślników i t. d., utraciło cały swój majątek....

Obecny krach finansowy nastąpił, gdy całe społeczeństwo niemieckie pozostawało pod przygnębiającem wrażeniem skandalicznego procesu bankiera Sternberga, którego majątek obliczają na 20 milionów marek! Człowiek ten poczynił straszne spustoszenia wśród wszystkich, którzy w jakimkolwiek związku pozostawali z jego procesem.

Uzbrojony w złoto naigrawał się on z prawa i prawdy i chciał kupczyć prawem tak samo, jak kupczył wdziękami uwikłanych w jego sidła mnóstwa dziewcząt.

Padł jego ofiarą znękany moralnie skutkiem rozstroju nerwów dyrektor berlińskiej policyi kryminalnej Meerscheidt-Hüllessem, o którego nagłej śmierci doniósł nam przed kilku dniami telegram z Berlina. Zmarły, który tak wysokie i poważne a przedewszystkiem moralnie odpowiedzialne zajmował stanowisko urzędowe, uległ pokusie łatwych pożyczek, odbieranych od demonicznego bankiera. Padł dalej jego ofiarą komisarz kryminalny Thiel, człowiek z wykształceniem uniwersyteckiem i z patentem oficera, którego długi, z czasów oficerskich zaciągnięte, gniotły tak bardzo, że sam ofiarował bogaczowi niemoralnemu swoje usługi i za pobrane od niego w kilku miesiącach 7000 m. starał się przez zbrodnicze czyny paraliżować ramię karzącej sprawiedliwości.

Czmychnął za granicę przyjaciel Sternberga, dyrektor jego przedsiębiorstw górniczych Luppa, który pieniędzmi swego mocodawcy przekupywał urzędników, adwokatów i detektywów i który był obok niego drugim demonem w tej sprawie. Tak samo uczynił dyrektor prywatnego biura detektywów, jak na ironią mianem „Jus“ ochrzconego, któremu obiecano 50.000 marek za przyczynienie się do uwolnienia oskarżonego, a który, jak się sam chwalił, był specyalistą w sprawach rozwodowych, czyli mówiąc wyraźniej, że na zamówienie urządzał wiarołomstwa żon lub mężów, chcących zerwać niewygodne z różnych przyczyn węzły małżeńskie. Tak samo ratowali się ucieczką za granicę jego „kolega“ w niecnem rzemiośle Popp i narzędzie obu niejaka pani Suchard, podczas gdy pomocnicy ich: agent Wolff i pani Stabs w ciągu procesu zostali aresztowani za namawianie świadków do fałszywego świadectwa.

Obok policyi kryminalnej w Berlinie padli ofiarą także dwaj bardzo wybitni reprezentanci palestry berlińskiej, głośni w sensacyjnych procesach adwokaci Sello i Werthauer.

Obaj otrzymali ciężki moralny policzek przez to, iż gdy zaszła potrzeba przesłuchania ich w charakterze świadków, trybunał uchwalił nieodebrać od nich przysięgi jako podejrzanych, iż celem uwolnienia oskarżonego bankiera używali kolidujących z kodeksem karnym środków. Obaj też byli zmuszeni złożyć obronę.

Przed ogłoszeniem wyroku, skazującego Sternberga na dwa i pół roku zuchthausu i pięcioletnią utratę praw honorowych, zabrał on głos, aby przemówić w swojej obronie. Z nieugiętą konsekwencyą obstawał on przytem, że pogwałcił jedynie zasady moralności, które mają swoją podstawę w sercu naszem, a nie pisane prawa państwowe, nakładające surową karę na przestępców.

W końcu starał się oskarżony, splamiony najwstrętniejszemi przestępstwami, skaptować dla siebie sędziów i opinię publiczną oświadczeniem, że nosi się z myślą ofiarowania kiedyś swego wielkiego majątku, nagromadzonego nie bardzo uczciwymi środkami, na cele filantropijne i humanitarne.

Z procesu tego wychodzi obok palestry berlińskiej policya kryminalna tak skompromitowana, że rząd zniewolony został zająć się jej gruntowną reorganizacyą.

Na razie minister spraw wewnętrznych Rheinbaben — jak donosi *Berliner Correspondenz* — rozporządził, że odtąd urzędnicy policyi kryminalnej mają być stale badani co do ich prowadzenia się pod względem moralnym i co do stosunków materyalnych.

W obec stosunków, jakie odsłonił proces Sternberga, nie zadziwia wcale statystyka kryminalna, jaką ogłoszono teraz urzędownie za r. 1899. Wedle tejże statystyki wynosiła liczba osób w Niemczech, karanych za przestępstwa przeciw moralności we wspomnianym roku 10.955. Przestępstwa te wzrosły w przeciągu ostatnich pięciu lat o 9·8 proc., ogólne zaś przekroczenia kryminalne o 7·2 prc. Jeżeli się weźmie pod uwagę rodzaje przestępstw niemoralnych, to pokazuje się, że największą liczbę mają zbrodnie gwałtu, dokonanego na małoletnich. Za tego rodzaju występki ukarano w zeszłym roku 4.594 osób, w poprzednim zaś 4.505, a w 1897 roku 4.177. Liczba tych zbrodniarzy wzrosła tedy w dwóch ostatnich latach o 10 prc.

Z Watykanu.

(Zamknięcie Bramy świętej. — Koniec Roku Jubileuszowego. — Stosunki między Watykanem a Francyą).

W poniedziałek w południe odbył się niezwykle uroczyście akt zamknięcia Bramy świętej (Porta Santa) w Bazylice św. Piotra. Już od wczesnego rana niezliczone tłumy ludu dążyły do kościoła św. Piotra. Zaproszeń do wnętrza kościoła, który jest świetnie udekorowany, rozesłano ogółem 80.000. O godzinie trzy kwadranse na 12 Papież opuścił swe apartamenta i w towarzystwie licznych dygnitarzy i kardynałów udał się w lektyce do Bazyliki. Przed Bramą świętą Leon XIII. opuścił lektykę i wszedł na *Sedia gestatoria*. W tej chwili zabrzmiały fanfary. Zresztą panowała uroczysta cisza. Papież udał się następnie przed główny ołtarz i ukląkł, a chór kaplicy sykstyńskiej odspiewał psalmy. Potem Ojciec św. w świetnem gronie dostojników stanął przed Bramą świętą i ująwszy kielnię, trzy razy rzucił wapno. To samo uczynili z kolei dygnitarze i kardynałowie, poczem robotnicy Bramę zamurowali. Cała uroczystość trwała mniej więcej godzinę. Po jej ukończeniu Papież, wśród gorących aklamacyj publiczności powrócił do swych apartamentów.

Dziś z Rzymu telegrafują: Ogłoszono tam Bullę papieską, która przedłuża jubileusz Roku świętego dla katolików całego świata, z wyjątkiem Rzymu, o sześć miesięcy.

Rokowania między Stolicą Apostolską a francuskiem ministerstwem wyznań w sprawie obsadzenia kilku biskupich stolic (1 arcybiskupstwa i 5 biskupstw) zostały zastanowione. Porozumienie się co do obsadzenia biskupstw w Angoulême, Marsylii, Mende, Tarentoise i Verdun dałoby się uzyskać bez trudności, natomiast co do arcybiskupstwa w Aix nie ma widoków porozumienia. Rząd francuski — donoszą do *Polit. Corresp.* — chciałby na miejsce msgra Gouthe Soulard powołać księcia Kościoła „wielkiej energii, który przyłączył się szczerze do Republiki i z powodu swego zachowania się względem zakonów ściągnął na siebie niechęć partyi klerykalnej. Rząd francuski kierował się przy wyborze tej osobistości życzeniem, aby złamać opór, jaki mógłby Republice stawić skutkiem braku energii u zmarłego arcybiskupa, wyższe duchowieństwo dyecezyi“. Natomiast Watykan ze swej strony odmówił przyjęcia kandydata, zaproponowanego z Paryża.

KRONIKA

Lwów, 27 grudnia.

— JE. P. Minister dr. Leonard Piętak przepędził święta Bożego Narodzenia we Lwowie. Dzisiaj po południu wyjechał JE P. Minister pociągiem pospiesznym z powrotem do Wiednia.

— Dyrekcya poczt i telegrafów, aby umożliwić szybkie doręczanie listów noworocznych, jak również, by zakładowi pocztowe mu ułatwić manipulacyę z tymi listami — uprasza Publiczność aby: przylepiała znaczki pocztowe na listach tylko u góry po prawej stronie adresu. Nalepianie bowiem znaczków pocztowych na odwrotnej stronie kopert, jak niemniej nalepianie znaczków pocztowych w celu pewniejszego zamknięcia listów — utrudnia wielce postępowanie przy zaopatrywaniu korespondencyi w odcisk stempla pocztowego. Na listach, przeznaczonych do większych miast, należy podawać zawsze dokładnie mieszkanie adresata, podając nazwę ulicy, numer domu i położenie mieszkania (parter piętro, oficyny, numer drzwi i t. p.).

Na listach do Wiednia podać należy nadto po stronie prawej nazwy „Wiedeń“ (Wien) — numer dzielnicy miasta w cyfrach rzymskich, tudzież okrąg doręczeń pocztowych w cyfrach arabskich i to obie cyfry w formie ułamka tak, aby licznik oznaczał dzielnicę, mianownik zaś okrąg doręcznik n. p. „Wien III/3“.

Listy mające być doręczone przez urzędy pocztowe na dworcach kolejowych należy zaopatrywać w cyfrę „2“ obok nazwy miejsca przeznaczenia, jeżeli w miejscu przeznaczenia istnieją urzędy pocztowe w miejscowości i na dworcu kolejowym n. p. „Kraków 2“ — „Lwów 2“ i tak dalej.

Listy nie adresowane dokładnie mogą doznać co najmniej opóźnienia w doręczeniu, ale zachodzi także obawa, że takie listy wcale nie będą mogły być doręczone, jeśli nie będzie można odszukać adresata mimo wszystkich w takich razach podjętych starań. Pożądanem jest zatem dokładne adresowanie przesyłek nie tylko w interesie Zakładu pocztowego, lecz przedewszystkiem w interesie stron.

Przy tej sposobności zwraca Dyrekcya poczt i telegrafów uwagę na to, że podług obowiązujących przepisów karty korespondencyjne o treści nieprzyzwoitej lub obraźliwej lub też takie, na których umieszczono ryciny lub dopiski nieprzyzwoite, względnie stanowiące obrazę — wyłączone być winny od transportu. — Niemniej nie będzie się ekspedyować korespondentek, umieszczonych w kopertach, w których wycięto otwór w tym celu, by urząd pocztowy zaopatrzył stampilią znaczek pocztowy (przylepiony na korespondentce). Korespondentki nakładu prywatnego nie odpowiadające co do grubości i rozmiarów kartom korespondencyjnym urzędowym obciążane będą portoryum dodatkowem. Tak samo jak karty wizytowe, tak i karty noworoczne przesyłane być mogą za opłatą ustanowioną dla druków, pod warunkiem jednak, że powinszowania wyrażone będą pięcioma najwyżej słowami, względnie odpowiedniemi skróceniami (n. p. „Z. p. N. R. 1901“). Karty pocztowe zaopatrzone napisem „Karta korespondencyjna“, „Postkarte“ etc. mogą być opłacone wedle taryfy dla druków, jeżeli dopisze się na takiej karcie „druk“, „Drucksache“ i jeżeli karta taka zawierać tylko będzie zmiany względnie dopiski, jakie dozwolone są dla druków w ogóle.

W końcu zwraca Dyrekcya poczt i telegrafów uwagę, że znaczki pocztowe dawniejszej emisyi (opiewające na centy w. a.) nie mogą być użyte do frankowania przesyłek pocztowych.

— Posag. Z okazyi zaślubin Jej Ces. i Król. Wysokości Najd. Arcyks. Gizeli z Jego Król. Wysokością Księciem Leopoldem Bawarskim ufundowany przez nieznanego dobroczyńcę posag, jest do nadania w roku 1900 w kwocie 1480 koron.

O posag ten ubiegać się mogą w stanie narzeczeństwa pozostające, biedne i moralnie się prowadzące córki lub sieroty po tych urzędnikach państwowych, którzy pozostają lub przed spensyonowaniem albo śmiercią pozostawali w jednej z gałęzi służby rządowej podlegającej Ministerstwu spraw wewnętrznych.

Posag ten nadany będzie 20 kwietnia 1901 r., wypłacony zaś zostanie obdarowanej dopiero po wejściu w związki małżeńskie. Ostateczny termin do zawarcia związku małżeńskiego naznaczono do końca października 1901. Te kompetentki, które wyjdą za mąż przed 20 kwietnia 1901, nie będą uwzględnione.

Podania o nadanie tego posagu, opatrzone w metrykę chrztu, świadectwa moralności i ubóstwa, jakoteż w dowody, że kompetentka pozostaje w stanie narzeczeństwa i że ojciec jej jest lub był urzędnikiem jednego z tych urzędów, które podlegają Ministerstwu spraw wewnętrznych, należy wnieść najdalej do 5 stycznia 1901 do Prezydyum c. k. Namiestnictwa w Wiednin.

Na wypadek gdyby kompetentka nie mogła przedłożyć dowodu zawartych zaręczyn, powinna w swem podanin przynajmniej podać imię i nazwisko tudzież charakter narzeczonego.

— Z Uniwersytetu. P. Maryan Franke, rodem ze Lwowa, otrzymał na Uniwersytecie wiedeńskim stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— Obywatelem honorowym miasta Zbaraża zamianowała Henryka Sienkiewicza tamtejsza Rada gminna.

— Posiedzenie Rady miejskiej odbędzie się dziś, we czwartek, o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej.

Na porządku dziennym między innemi: Sprawa otwarcia nowej rzeźni od 1 maja. Sprawa założenia składu tańszego opału. Sprawa wybudowania na Tippnerówce przytuliska dla chłopców. Sprawa kreowania uauczycieli i nauczycielek pomocniczych w miejsce praktykantów i praktykantek. Rachunki Muzeum przemysłowego. Sprawa podwyższenia opłat cmentarnych. Sprawa zmiany cen jazdy koleją elektryczną. Sprawa opłaty od psów na rok 1901. Sprawy regulacyjne i rekursa budowlane.

— Stypendyum imienia Sienkiewicza. Dyrektor miejskiej szkoły muzycznej w Łodzi, p. Ignacy Hanicki, w celu uczczenia zasług Henryka Sienkiewicza, ustanowił przy swej szkole stypendyum imienia Sienkiewicza, które będzie wypłacane uczniowi szkoły muzycznej najniezamożniejszemu, bez względu na jego zdolności.

— W Kole literacko-artystycznem odbył się w dzień wilii tradycyjny dla członków opłatek. Przy stołach zasiadło kilkadziesiąt osób. Pierwszy zabrał głos pierwszy wiceprezes „Koła“ p. Kazimierz Skrzyński, aby w imieniu wydziału powitać członków i życzyć im wesołych świąt, a następnie w dłuższem przemówieniu poruszył zasadę solidarności społecznej, będącej hasłem, pod którem rozpocznie się niebawem nowe stulecie; mowca zakończył toastem na pomyślność wzniosłych ideałów piękna i sztuki, pod których sztandarem instytucya Koła artystycznego powinna kroczyć naprzód, rozwijając się coraz pomyślniej i świetniej.

Prezes Związku naukowo-literackiego prof. Jan Pawlikowski nawiązując do słów poprzedniego mowcy, po pięknym toaście zakończył w imieniu bratniej i duchem pokrewnej instytucyi życzeniem powodzenia „Koła“. P. Woleński pił na zdrowie prezydyum i wydziału „Koła“, a p. Stanisław Woynarowski w serdecznych słowach wzniósł toast na cześć rodzin polskich. Wreszcie wiceprezes „Koła“ p. Rybkowski zakończył szereg przemówień wznosząc „kochajmy się“.

Nieobecny z powodu lekkiej słabości dyrektor teatru p. Tadeusz Pawlikowski, przez usta p. Skrzyńskiego oświadczył, że ofiaruje „Kołu“ na gwiazdkę biust Sienkiewicza, co obecni przyjęli gorącemi oklaskami. Dzieło rzeźbiarza Popiela stanowić będzie piękną ozdobę i cenną dla „Koła“ pamiątkę.

— Wieczór Sylwestrowy zapowiada się w „Kole literacko-artystycznem“ bardzo interesująco. Komitet krząta się usilnie około urozmaicenia programu zabawy, a już dzisiaj możemy o tyle odsłonić rąbek tajemnicy, że będzie ona w istocie wesołą i ciekawą. Najwybitniejsze siły świata teatralnego i amatorskie przyjęły łaskawie współudział w pożegnaniu starego i powitaniu nowego stulecia, poczem nastąpią — jak zwykle w „Kole“ — ochocze tańce z kotylionem, orderami i bukiecikami. Innych niespodzianek zdradzać na razie nie mamy prawa.

Wstęp na zabawę dla członków „Koła“ z rodzinami i wprowadzonych przez nich gości wynosi po 2 K. od osoby. Zapisywać się można u marszałka „Koła“, osobne zaproszenia rozsyłane nie będą.

— W okręgu lwowskiego wyższego sądu krajowego po ostatnich nominacyach pozostało z powodu braku egzaminowanych kandydatów, jeszcze do obsadzenia 29 posad adjunktów sądowych a to: w Boryni, Borszczowie, Czortkowie, Dornie, Gurahumorze, Horodence, Kamionce, Kocmaniu, Kimpolungu, Lutowiskach, Radowcach, Rudkach, Sadagórze, Śniatynie, Stanowcach, Ustrzykach, Wyżnicy, Żabiu i Zastawnie i 10 posad adjunktów bez stałego miejsca służbowego.

Posady te zostaną obsadzone bez osobnego konkursu w miarę zgłaszania się kandydatów ukwalifikowanych.

— Z Kasyna miejskiego. W poniedziałek, 31 b. m., o godzinie 8 wieczór z tańcami. Lista otwarta do soboty.

— Czytelnia katolicka zawiadamia swych członków, że wspólny opłatek odbędzie się w sobotę, dnia 29 b. m., o godzinie 7 wieczorem. Lista dla członków otwarta włącznie do 27 b. m.

— Wieczór humorystyczny p. Andrzeja Lelewicza, z którego dochód przeznaczył artysta na przytulisko Brata Alberta, odbył się we wtorek wieczorem w sali „Sokoła“ przy nader licznym udziale publiczności. Wybuchy szczerego śmiechu wzbudzał szczególnie w audytoryum „Pielgrzym z Palestyny“, który śpiewając stosowne kuplety, pokazywał „osobliwości“ biblijne.

— „Teatr miłośników sceny“ daje znowu szereg popularnych przedstawień, które odbywać się będą w każdą niedzielę. Dnia 30 b. m., t.j. w niedzielę odegraną zostanie w sali Sokoła wesoła farsa w 3 aktach Hennequina p. t. „Zmykajmy“.

Bilety od dziś do nabycia w drogueryi pp. Langa & Pilarskiego ulica Akademicka l. 3 i w cukierni p. Bienieckiego ulica Karola Ludwika.

W poniedziałek 31 b. m. „Noc Sylwestrowa w Wenecyi“ w sali Sokoła. Początek o godzinie o pół do 10.

— Dwa pożary mieliśmy we Lwowie w poniedziałek wieczorem. Pierwszy wybuchł o godzinie 10·45 na Wólce, gdzie spłonął budynek drewniany p. Marion, stojący nad wodą. Drugi pożar zaś powstał około godziny 12 w nocy w warstacie stolarskim przy ulicy Rzeźnickiej. W obydwu wypadkach brały czynny udział w akcyi ratunkowej tutejsze straże pożarne: miejska i ochotnicza.

— Uroczyste otwarcie nowego lokalu Czeskiej Besedy odbyło się we Lwowie dnia 20 b. m. Prezesem jej jest dr. Paweł Kuczera, asystent prof. Obrzuta.

— Walka z gruźlicą. W sobotę wieczorem odbyło się w sali posiedzeń magistratu w ratuszu zebranie członków komitetu budowy sanatoryum dla suchotników. Na zebranie to jako gość przybył p. dr. Janiszewski z Zakopanego. Przedstawił on zgromadzonym, że w Zakopanem zawiązało się Stowarzyszenie budowy domów zdrowia dla dotkniętych gruźlicą, które za siedzibę obrało sobie Lwów, a którego działalność ma objąć kraj cały.

Dyskusya wyłoniła się nad tem, jakie stanowisko ma lwowski komitet zająć w obec tego Towarzystwa. Po wyczerpującej dyskusyi uchwalono następujące wnioski:

1. Lokalny komitet lwowski ma istnieć w tym samym zakresie działania, jak dotychczas. 2. Dla określenia stosunku tego komitetu do ogólnego Stowarzyszenia ku zwalczaniu gruźlicy, ma być wybrany komitet z 5 dla zaproponowania zmian statutu, które mają być przedłożone walnemu zgromadzeniu 1901. 3. Komitet lwowski łączy się z komitetem zakopańskim w celu zorganizowania tego walnego zgromadzenia.

— Egzamin kwalifikacyjny do szkół ludowych i wydziałowych rozpocznie się przed krakowską komisyą egzaminacyjną dnia 11 lutego 1901 r. Kandydaci i kandydatki, którzy chcą składać egzamin, mają wnieść prośbę o przypuszczenie do egzaminu za pośrednictwem swej przełożonej Rady szkolnej okręgowej do komisyi najdalej do dnia 1 lutego 1901.

= Zabójstwo we Lwowie. Wczoraj wieczorem w szynku „pod Kogutkiem“ przy ul. Zyblikiewicza wynikła między znajdującymi się tam gośćmi sprzeczka, która fatalne pociągnęła za sobą następstwa. Jeden z gości tamtejszych mianowicie niejaki Władysław Gross, żołnierz pułku nr. 19 obrony krajowej, ugodzony w szyję bagnetem, skonał na miejscu. Podejrzanego o zabójstwo murarza M. K. aresztowała policya.

Przeprowadzone przez policyę dochodzenia wykazały w dalszym ciągu, że prócz Grossa raniony został bagnetem także służący oficerski, żołnierz 30 p. p. Biliński.

= Dwukrotnie padł ofiarą sportu amatorów cudzej własności kupiec Schleicher przy ul. Sykstuskiej. Raz znany złodziej Zacharyasz Romanko wyłowił mu szczupaka z kadzi, a ponownie inny amator, który zachował incognito, upolował mu z przed sklepu kosz z kapłonami i kurami.

= Na sprzedaży damskiego paltota, w którego kieszeni znaleziono jeszcze pulares z drobną kwotą, przytrzymano wczoraj Stefana Buraka. Burak musiał prawdopodobnie paltocik ten gdzieś w kuchni „wykolendować“.

= Wielką awanturę wywołali wczoraj wieczorem „weseli“ goście w szynku S. Hensteina przy ul Łyczakowskiej 43. Zamiast zapłaty za wypite trunki, wybili szynkarzowi 8 szyb, połamali stół i zbili butlę z wódką.

— *Zmarł* w ostatnich dniach we Lwowie, Kornel Fischer, profesor II gimnazyum, w 51 roku życia.

— Ile wierszy druku napisał Sienkiewicz? *Kuryer Warszawski* zamieścił w obszernym artykule obliczenie wierszy druku i liter, które Sienkiewicz napisał, aby stworzyć swoje dzieła. Wypadła liczba imponująca: 317.043 wierszy, a w tem 13,187.852 liter. Z zestawienia wynika, że gdyby wszystkie te litery (a raczej czcionki, któremi je wydrukowano), ustawić w jeden wiersz olbrzymi, zająłby ów wiersz więcej niż 27 klm.

— Marya Rodziewiczówna poniosła wielką stratę z powodu pożaru, który dnia 21 b. m. nawiedził folwark siedziby rodzinnej i miejsce zamieszkania znakomitej powieściopisarki, Hruszową pod Antopolem. Z niewiadomej na razie przyczyny zapaliła się stodoła, która całkowicie spłonęła wraz z krescencyą i młocarnią parową. Nadto spłonęła cała obora, a w niej 50 sztuk bydła rogatego. Pożar był tak gwałtowny, że z trudnością położono mu tamę. — Straty wynoszą przeszło 20.000 rubli, budynki ubezpieczone były tylko na 6000 rubli. Pierwsi z pomocą pospieszyli w tej ciężkiej klęsce pogorzeli najbliżsi sąsiedzi Rodziewiczówny z drem Seroczyńskim na czele. Z powodu tej pogorzeli p. Rodziewiczówna nie mogła przybyć na uroczystości jubileuszowe Henryka Sienkiewicza do Warszawy.

— Zamach rozbójniczy. Na handlarza drobiem, Majmanna w Wiedniu napadł w poniedziałek wieczorem ośmnastoletni robotnik Franciszek Jaksch. Zbrodniarz uchwycił swą ofiarę za piersi, pchnął o ścianę i zamierzał ugodzić sztyletem. Na krzyk jednak Majmanna uciekł, pozostawiając kapelusz. W kilka godzin złowiła policya wałęsającego się bez kapelusza po ulicach chłopca i osadziła go w areszcie jako niebezpiecznego zbrodniarza, który już nie po raz pierwszy dopuścił się rozbójniczego napadu.

— Wyprawa hr. Józefa Potockiego. Znany podróżnik i myśliwy, autor cennego opisu wyprawy do Afryki, Cejlonu i Indyj hr. Józef Potocki, właściciel Antonin na Wołyniu, wybiera się na nową wyprawę myśliwską do głębokiej Afryki. Już w początkach stycznia odpływa hr. Potocki z Tryestu do Kairu i Nilem na Chartum i Omdurman dotrzeć chce do Faszody, słynnej z politycznego zatargu między kapitanem Marchandem a Anglią. Ziemie te położone między niebieskim a białym Nilem, w zapadłej głuszy afrykańskiej, zamieszkałe przez hordy barbarzyńskich murzynów, aż do pogromu derwiszów przez lorda Kitchenera i rozproszenia wojsk Mahdiego, były dla podróżników kompletnie nieprzystępne, dopiero od dwóch lat stały się dostępniejszemi. Zawierają one prócz najgrubszego zwierza, nieoglądanego jeszcze przez europejskich myśliwych, mnóstwo nieznanych szczegółów z królestwa nieznanej flory i fauny. Pod względem etnograficznym stanowią również materyał bardzo ciekawy. Przed kilku dniami hr. Potocki wyjechał do Londynu, aby wyekwipować swą wyprawę i uzyskać pomoc rządu angielskiego, bez której obyć się w tamtych stronach nie można. Hr Józefowa Potocka towarzyszyć będzie małżonkowi swemu tylko do pierwszej katarakty Nilu, poczem powraca do kraju.

— Nasi rodacy zagranicą. Z Londynu donoszą nam o dalszych występach naszego rodaka dr. Teodora Lierhammera co następuje: Dr. Lierhammer święci prawdziwy tryumf w Anglii. Koncerta jego w Londynie i większych miastach angielskich cieszą się nadzwyczajnem powodzeniem. Krytyka przyznaje, że Londyn nie miał sposobności słyszenia tak skończonego i wykwintnego pieśniarza, mimo Maurela i Van Rooya, którzy wprawdzie bogatsi co do głosu, nie doszli jednak w pieśniach i subtelności wykonania do tej doskonałości.

Times pisze po trzecim występie naszego artysty: „Znakomity śpiewak dr. Lierhammer, który z tak niesłychanym sukcesem występował dotąd w koncertach kameralnych i symfonicznych, dał nam prawdziwie wspaniałą ucztę muzyczną w swym własnym koncercie w przepełnionej doborową publicznością St. James Hall. Śpiewak ten posiada nie tylko metodę rzadkiej dziś doskonałości, lecz także wielką dozę temperamentu i tę nie małą zaletę, że najsubtelniejszą myśl poety i kompozytora uwydatnia znakomicie bez cienia przesady lub afektowania. Pieśń „Stilly Night“ musiał dr. Lierhammer trzy razy powtarzać“.

Recenzent muzyczny *Morning Leader* pisze: „Dr. Lierhammer posiada wysoce wyrobioną inteligencyę; u niego w parze idzie uwydatnienie najdrobniejszych szczegółów poety i intencyi kompozytora. Pod względem technicznym kultura głosu doszła tu do szczytu. Słuchając tego śpiewu przekonałem się, że dr. Lierhammer jest jedynym idealnym pieśniarzem, jakiego dotąd Londyn słyszał“.

Sprawozdania innych dzienników angielskich jak *Globe*, *Daily News*, *Daily Graphic*, *Pall Mall* i t d. są również pełne pochwał dla naszego rodaka. Jak się dowiadujemy, dr. Lierhammer zaangażowany został na lato 1901 r. na szereg 25 koncertów w główniejszych miastach Anglii.

— Noga Sary Bernhard. Co znaczy sława, dowodzi znów wypadek, jaki spotkał w ostatnich czasach bawiącą w Ameryce Sarę.

Podczas przedstawienia „Dziewicy Orleańskiej“ artystka, padając przed królem na kolana wbiła sobie w nogę gwóźdź zardzewiały. Pozostała ranka przez dni kilka nie pozwoliła artystce występować. Jak zwykle w podobnych razach i tu poczęły krążyć przesadne wieści — posunięte nawet do nieuniknionej jakoby amputacyi.

W obecnym wypadku przesada sprawiła niezwykły wynik. Prócz niezliczonych dowodów sympatyi Sara odebrała i pismo dyrektora jednego z muzeów w Chicago z propozycyą przekazania mu, w razie konieczności operacyi odjętej nogi — za którą gotów zapłacić ile tylko zażąda.

— Dziwna mania. Pewien Paryżanin, nazwiskiem Lemonnet — miał dziwną manię. Oto, zapraszał na kolacyę lub obiad damy z półświatka i spoiwszy je należycie... obcinał im włosy. W pomieszkaniu jego znaleziono całe zbiory rozmaitych warkoczy i splotów, zacząwszy od złoto blond, skończywszy na czarnych, jak „noc“. Lemonnet, rozzuchwalony bezkarnością, z jaką uprawiał swą manię, dołączył do

niej obijanie jeszcze, aż do krwi dam, które z taką zaciekłością pozbawiał fryzur. Skazany wreszcie na kilkamiesięczne więzienie, dał się we znaki znów mieszkańcom Paryża, gdyż tego samego dnia, w którym opuścił więzienie, udał się na ulicę Caulaincourt i wyjąwszy rewolwer, zaczął strzelać z niego na prawo i lewo z taką zaciekłością, że wszyscy zaczęli uciekać w rozmaite strony, lękając się po prostu o swe życie. Nareszcie udało się jednemu z policyantów ubezwładnić maniaka, który już był uzbrojony w parę nożyc, ażeby rozpocząć dalej obławę na warkocze damskie. Lemonnet został odstawiony wreszcie do szpitala.

— **Wystawa na św. Helenie.** W forcie zbudowanym w r. 1659 na św. Helenie przez angielską kompanię Indyi Wschodnich, urządzono oryginalną wystawę pod patronatem generała Boerów, Croniego. Wystawa składa się z przedmiotów, wykonanych przez Boerów oraz ochotników zagranicznych podczas ich długiej niewoli na wyspie. Są tam między innemi, dwa działa szybkostrzelne. zbudowane z rozmaitych kawałków przez jeńców; jedna z metalu jest dziełem dwóch Szwedów, drugą z drzewa, sfabrykowali dwaj Afrykanderzy. Boer znów zrobił z drzewa i białej blachy skrzypce, które mają być arcydziełem Francuz jakiś odlał medal pamiątkowy z miedzi; na jednej stronie widnieje skała, o którą rozbijają się wzburzone fale morskie, a na drugiej bardzo podobny i artystycznie wykonany wizerunek Krügera w otoczeniu godeł wojny i pokoju.

— **Katastrofa na morzu.** Z Goeteborgu telegrafują: Żaglowiec „Swene" rozbił się w piątek podczas burzy w pobliżu Goeteborga, przyczem 7 ludzi zatonęło. Trzej majtkowie dostali się na pustą wyspę, gdzie dwóch umarło, a jednego ocalono.

— **Orkan w Anglii.** W całej Anglii i w północnej Irlandyi szalał we czwartek w nocy silny orkan, który zwłaszcza w północnych okręgach sprawił wielkie spustoszenia. Po wsiach pozrywał wicher dachy i zniszczył wiele domów. W Glasgowie burza zabiła dwie osoby i dwie w Coetbrigdae. Na wybrzeżach rozbiło się wiele statków.

— **O okrucieństwach**, popełnianych w miejskim domu obłąkanych w Nowym Jorku, rozpisują się obecnie dzienniki niemieckie. Między innemi podają, że na żądanie francuskiego konsula w Nowym Jorku uwięziono 3 dozorców miejskiego domu obłąkanych pod zarzutem uduszenia 3 francuskich chorych umysłowo.

Przeprowadzone śledztwo wykazało, że służba miejscowa katowała chorych w najstraszliwszy sposób, a kilku chorych miało być nawet otrutych. W mieście panuje z tego powodu ogromne wzburzenie.

Notatki literacko-artystyczne.

Jubileusz Sienkiewicza. W uroczystości srebrnych z literaturą godów znakomitego powieściopisarza przyjęło współudział, obok zagranicy, całe społeczeństwo polskie. Nikt jeszcze nie zna ani ilości, ani treści listów i telegramów nadesłanych jubilatowi z całego świata. Dość powiedzieć, że do samej redakcyi warszawskiego *Słowa* nadeszło w sobotę przeszło 360 depesz. Stanisław hr. Tarnowski przywiózł Sienkiewiczowi list od Juliana Klaczki, a robotnicy z odległych zakątków nadsyłają ciągle jeszcze pisma i adresy, pełne czci niekłamanej i wyjątkowego uznania.

W niedzielę odbyło się uroczyste zebranie w redakcyi *Słowa*, z którą jubilat oddawna w ścisłych pozostaje związkach. Zecerzy wręczyli mu tutaj jubileuszowy „złoty numer".

Związek dziennikarzy czeskich w Pradze wysłał do Warszawy następujący telegram: „Obchodzimy z wami jubileusz wielkiego Henryka, który naród polski wsławił w całym cywilizowanym świecie i którego nazwisko każdy Słowianin z dumą powtarza".

Dzienniki rossyjskie poświęcają Sienkiewiczowi gorące artykuły okolicznościowe. Uczynił to również *Prawitelstwiennyj Wiestnik*, który zamieścił życiorys jubilata.

Z Paryża nadesłały depesze „dzieci Adama Mickiewicza".

Polacy zamieszkali w Moskwie urządzili wspólną jubileuszową ucztę w salonach niemieckiego klubu, a Towarzystwo literacko-artystyczne odeskie obchodziło jubileusz Sienkiewicza wieczorem literacko-artystycznym. Na wieczór przybyły tłumy publiczności. Smirnow wygłosił odczyt o Sienkiewiczu, przyjęty rzęsistymi oklaskami. Malcew odczytał przekład Sienkiewiczowskiej noweli p. t.: „Janko muzykant". Skrzypek, Polak, p. Gustaw Frieman odegrał z powodzeniem pomiędzy innemi własnego mazura p. t.: „Zagłoba", napisanego na jubileusz Sienkiewicza. Przed rozpoczęciem wieczoru wysłano do Sienkiewicza telegram powitalny.

Henryk Melcer, który tyle wspomnień pozostawił we Lwowie w kołach muzykalnych, wybiera się — jak nam donoszą — na artystyczną *tournée* do większych miast Rossyi i Niemiec; koncertować będzie w Petersburgu, Moskwie, Odessie, Berlinie i t. d., przy tej sposobności dzienniki warszawskie i łódzkie nader życzliwie i sympatycznie żegnają młodego i świetnego artystę, jadącego w szeroki świat po nową sławę; podnoszą one znakomity i pierwszorzędny talent wirtuoza, pedagoga i kompozytora. Mamy nadzieję, że p Melcer w swojej podróży wstąpi także do Lwowa, gdzie liczy tylu przyjaciół. życzliwych, wdzięcznych uczenic i gorliwych wielbicieli.

Z Akademii Umiejętności. Dnia 22 listopada 1900 r. odbyło się posiedzenie Komisyi historyi sztuki pod przewodnictwem prof. dr. Maryana Sokołowskiego. — Przewodniczący przedstawił naprzód nadesłany przez p. Kazimierza Mokłowskiego rysunek cerkwi w Ławrowie z wybitnemi cechami romańskiego stylu. Wraz z nielicznymi innymi zabytkami jestto najdalej na Wschód posunięty zabytek, na który oddziałała romańska architektura. — Następnie przedstawił przewodniczący opis i fotografię kościoła w Makowie, nadesłane przez p. Grzegorza Worobjewa. Kościół ten zachował jeszcze część gotyckiej budowy końca XV. i początku XVI. w. i wiąże się ściśle z całą architekturą Mazowsza tej epoki. W jego wnętrzu znajduje się zbudowany r. 1591 z różnokolorowego marmuru piękny renesansowy pomnik, którego fotografię i opis również p. Worobjew przesłał Komisyi.

P. St. Cercha przedłożył wiadomość udzieloną przez p. T. Korzona o działalności Santi Lazara, architekty, który prowadził przy schyłku życia Stefana Batorego budowę zamku w Łobzowie, którą to budowę królowa Anna Jagiellonka dalej poleciła prowadzić.

W dalszym ciągu przewodniczący przedstawił szczegóły z fotografią ruin zamku w Mirze, który prawdopodobnie wystawił Jerzy Illinicz koło o. 1490. Zamek przeszedł w posiadanie Radziwiłłów a następnie ks. Hohenlohego. Do r. 1792 był zamieszkały. Dziś ruiny dają pojęcie o jego ogromie i wspaniałości.

P. K. Potkański podał wiadomość o obrazach, które w latach 1414—1445 wykonali dla kolegiaty łęczyckiej malarze i jak ze współczesnych rachunków okazuje się artystyczna działalność w tym kierunku była znaczna. Na wielką skalę zamawiano i sprowadzano obrazy a dostarczali zamówień, o ile wiemy Mikołaj z Kalisza a przedewszystkiem nieznany bliżej malarz z Krakowa. Obrazy te prawdopodobnie spłonęły podczas pożaru z r. 1473.

Przewodniczący przedstawił w dalszym ciągu oryginalne drzeworyty ludowe zebrane przez p. Stanisława Witkiewicza pełne naiwnej fantazyi i oryginalności. Są to postacie świętych i sceny z Pisma św.

P. M. Bersohn nadesłał ciekawe ryciny kolorowane ze scenami z żywota św. Stanisława Kostki. Nadto Komisya otrzymała od p. M. Bersohna obszerniejsze opisy i dokładne rysunki starych armat spiżowych w Nieświeżu. Armaty te pochodzą z XVI. i XVII. wieku i należą do najpiękniejszych dzieł ludwisarstwa w Polsce.

P. J. Zieliński podał rysunki i opis ozdób srebrnych z XI w., pochodzących z wykopaliska we wsi Starzyn w Wyszogrodzkiem.

W końcu p. Leonard Lepszy przedłożył fotografię i opis dwu klejnotów polskich: jednego z XV w. znalezionego we wsi Abrahamowice w lubelskim powiecie, a drugiego z czasów Zygmunta Augusta, znajdującego się w posiadaniu książąt Lubomirskich w Przeworsku. Jestto jeden z najpiękniejszych dzieł złotnictwa w Polsce i wykonał je prawdopodobnie pracujący w Polsce niepospolity złotnik Jan Jacopo Caraglio.

Ś. p. Bronisław Grabowski. Przed trzema dniami zmarł w Pińczowie znany slawista, poeta i dramaturg, prof. Bronisław Grabowski. Śmierć tego zasłużonego na niwie literackiej pracownika i długoletniego pedagoga odbije się smutnem echem nietylko wśród licznych przyjaciół zmarłego, ale również i wśród ogromnego zastępu jego uczniów, dla których w ciągu trzydziestoczteroletniej pracy pedagogicznej uajpierw w Warszawie, a później w Częstochowio (od r. 1872—1898) i Pińczowie był zawsze ojcem i życzliwym doradcą.

Urodzony w roku 1841 w Kaliszu, ś. p. Bronisław Grabowski szkoły średnie ukończył w Piotrkowie, poczem w Uniwersytecie petersburskim i b. szkole głównej w Warszawie studyował filologię. Pod wpływem prof. Kwieta jeszcze na ławie uniwersyteckiej poświęcił się studyom nad literaturą ludów słowiańskich i w tym kierunku przez całe życie pracował z wielkiem zamiłowaniem. Owocem tej pracy był cały szereg rozpraw, dotyczących literatury i dziejów różnych ludów słowiańskich. Z ważniejszych prac zmarłego w tej dziedzinie wymienić należy: „Bośnię i Hercegowinę" (1875 r.), „Bułgaryę i Bułgarów" (1876 r.), „Słoweńców" (1872 r.), „Czarnogórę i Czarnogórców" (1877 r.), studyum o Vrchlickim, życiorysy wszystkich prawie wybitniejszych pisarzów i działaczów społecznych, czeskich, chorwackich, łużyckich, słowackich i t. d.

Działalność literacka ś. p. Bronisława Grabowskiego nie ograniczała się wszakże rozprawami z dziedziny slawistyki i przekładami poetów czeskich i chorwackich. Była ona nader różnostronną i śmiało powiedzieć można, że nie było takiego jej działu, w którymby zmarły nie próbował swych sił, z mniejszem lub większem powodzeniem. Napisał więc cały szereg dramatów, jako to: „Mściwój i Swanhilda", „Syn Markgrafa", „Królewicz Marko", „Boruta". „Jadwiga Tarłówna", „Książę Henryk" i t. d.; dalej kilka komedyj obyczajowych: „Na wodach". „Sprzymierzeńcy", „Podupadli", „Drugi raz", kilka powieści, drukowanych w czasopismach warszawskich różnymi czasy, mnóstwo nowel, obrazków i poezyj

Niezależnie od tego przełożył z języków obcych wiele dzieł naukowych i powieści, i przez lat dwadzieścia kilka redagował „Kalendarz częstochowski". Jeśli dodamy do tego, że zmarły był współpracownikiem wszystkich niemal pism warszawskich i zasilał je obficie mniejszymi i większymi utworami swego pióra, przyznać musimy, że działalność ś. p. Grabowskiego była nietylko płodną, ale i wielce użyteczną.

W osobie ś. p. Bronisława Grabowskiego piśmiennictwo nasze traci zasłużonego pracownika, a młodzież szkolna sumiennego i dzielnego pedagoga. Ze szczerym smutkiem przyjmą też wiadomość o jego śmierci liczni przyjaciele w Czechach i w ogóle w całej Słowiańszczyźnie Południowej.

Willy Burmester, słynny skrzypek, który z powodu fatalnego wypadku w Peszcie odwołać musiał przed trzema tygodniami swój koncert we Lwowie, przyszedł już zupełnie do zdrowia i wystąpi raz jeden w sali Domu narodnego dnia 7 stycznia 1901 w towarzystwie pianisty berlińskiego p. Mayer-Mahr. Obecnie bawi artysta w Weimarze, a w połowie stycznia udaje się do Paryża, gdzie wystąpi kilkakrotnie w koncertach „Colonne". Zamówienia na bilety przyjmuje księgarnia pp. Gubrynowicza i Schmidta.

Bjornson, znakomity autor dramatyczny norweski, bawi obecnie w Paryżu, gdzie ma zamiar napisać nową sztukę p. n. „Laboremus", która równocześnie będzie odegraną w Chrystyanii i Berlinie.

„Mały Światek", rozpoczyna czternasty rok istnienia. Działalność pisemka tego dla dzieci i młodzieży była bardzo zacna, poczciwa i pożyteczna, nic też dziwnego, że wyrobiło ono już sobie szerokie koła chętnych czytelników i zapalonych wielbicieli. I część literacka *Małego Światka* i ilustracyjna dobrana jest zawsze nadzwyczaj starannie i odpowiednio, czego najlepszym dowodem jest choćby numer ostatni pisemka z dnia 20 grudnia, w którym młodzież znajdzie na święta lekturę bardzo interesującą.

„Kalendarz myśliwski, rybacki i leśniczy". Wyszedł u nas świeżo z pod prasy drukarskiej. w bardzo gustownej szacie, „kalendarz myśliwski, rybacki i leśniczy" na r. 1901, który bezsprzecznie powinien się znaleźć w ręku każdego naszego ziemianina, nemrodów miastowych i w ogóle amatorów szlachetnego sportu łowieckiego Oprócz najróżnorodniejszych a wyczerpujących informacyj z zakresu łowiectwa, rybactwa etc., nowy ten kalendarz rozpoczął w swym dziale literackim bardzo zajmującą i pierwszą u nas w tym rodzaju pracę: „Słownictwo łowieckie". Cena tego kalendarza, który jest zarazem niezbędnym dla każdego myśliwego i rolnika podręcznikiem — w oprawie z angielskiego płótna, bogato złoconej, wynosi tylko 2 korony (1 złr.). Główny skład znajduje się w znanym magazynie broni Alfreda Dzikowskiego.

Z teatru. W jutrzejszem przedstawieniu wesołej komedyi Al. hr. Fredry „Gwałtu co się dzieje", wystąpi gościnnie znakomita artystka sceny krakowskiej p. Paulina Wojnowska, która przybyła do Lwowa do swej rodziny na święta, a którą dyrekcya uprosiła na ten jeden występ. Przedstawienie jutrzejsze będzie ze wszech miar nadzwyczaj zajmującem.

W sobotę odbędzie się pierwsze popołudniowe przedstawienie dla młodzieży szkolnej po cenach o połowę zniżonych. Daną będzie 4-aktowa komedya Al. hr. Fredry „Pan Jowialski", z p. Solskim w roli tytułowej.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś we czwartek o pół do 4 popoł, „Zagłoba swatem", kom. w 1 akcie H. Sienkiewicza i „Janek" opera w 2 akt. Wł. Żeleńskiego.

O godz. 7 „Nietoperz", opera kom w 3 akt. J. Straussa.

W piątek „Gwałtu co się dzieje", komedya w 3 aktach Al. hr. Fredry (ojca). Gościnny występ Pauliny Wojnowskiej art. teatru krakowskiego.

W sobotę o pół do 4 po południu pierwsze przedstawienie dla młodzieży szkolnej po cenach zniżonych: „Pan Jowialski", kom. w 4 akt. Al. hr. Fredry (ojca).

GOSPODARSTWO I HANDEL

Sylwetka berlińskiego bankiera. Dzienniki niemieckie zamieszczają następującą sylwetkę: Toczący się obecnie przed sądem berlińskim skandaliczny proces bankiera Sternberga świadczy może najwymowniej o tem, jak nisko giełdy upadły i jakie to wstrętne kreatury rej na nich wodzą. Historya, w jaki sposób ten człowiek przyszedł do milionowej fortuny, nie jest zaiste wcale budującą. Przed laty trzydziestu miał Sternberg we Frankfurcie kantor sprzedaży losów na raty, który sprzedał korzystnie w roku 1872 niemieckiemu bankowi kredytowemu, i był przez dwa lata jego dyrektorem. W roku 1876 założył w Berlinie dom bankowy pod firmą Sternberg et Comp., którego całą działalnością było przynęcać szerszą publiczność do spekulacyi na giełdzie. W latach od 1879 do 1883 przeprowadził kilka bardzo podejrzanych emisyj, na których sam dużo zarobił, ale publiczność straciła miliony.

Jedną z tych emisyj była przemiana jego własnego banku w przedsiębiorstwo akcyjne z kapitałem 6 milionów marek. Oszustwem zaś co się zowie była operacya p. Sternberga ze sfinansowaniem kopalń oleju skalnego w Oelheim. Kupił on je w r. 1881 za kilkaset tysięcy marek, a wnet potem przemienił w towarzystwo akcyjne z kapitałem 5 milionów, akcye wpuścił na targ po 105 za 100 i wkrótce wyśrubował ich kurs na 137. Naraz rozeszła się wieść, że w kopalniach tych wcale nie ma oleju skalnego i już miano je wykreślić z ceduły giełdy berlińskiej, sprytny Sternberg jednak umiał odwlec to na pewien czas, by pozbyć się wszystkich akcyj. Oto urządził osobny pociąg spacerowy dla bywalców giełdowych do Oelheim i tam pokazywał im, iż kopalnie są tak obfite, że z niektórych szybów ropa sama wypływa. Później pokazało się, że dzień przedtem wlewano do tych szybów ropę z beczek. Wytoczono za to wprawdzie Sternbergowi proces, lecz sąd uwolnił go od zarzutu zbrodni oszustwa, nie przyjąwszy za rzecz udowodnioną, iż Sternberg wiedział o tem wlewaniu ropy z beczek do szybów. Skazano go tylko za przekroczenie na 4 tygodnie aresztu, które następnie niepojętym sposobem w drodze łaski zmieniono mu na grzywnę 4000 marek. Jeszcze raz skazano go za jakieś inne oszukańcze gründerstwo na 14 dni aresztu, i znów w drodze łaski zamieniono mu areszt na grzywnę. — Taki to człowiek przez długie lata był jednym z „filarów" giełdy berlińskiej.

Kalendarz rybacki. W styczniu nie wolno łapić raka samca i samicy, natomiast wolno łowić wszystkie gatunki ryb.

Złowione ryby muszą mieć przepisaną miarę.

W dnie słoneczne o łagodniejszej temperaturze można między godziną 11 a 1 łapać na wędkę: lipienie, okonie, szczupaki, płotki, czerwionki i bolenie.

Wiedeń, 27 grudnia. Targ zbożowy. (*Kursa w koronach i po 50 klg.*). Pszenica na wiosnę 7·81 do 7·82. Pszenica na maj-czerwiec —·— do —·—. Żyto na wiosnę 7·71 do 7·72. Żyto na maj-czerwiec —·— do —·—. Kukurudza na maj-czerwiec 1901 roku 5·24 do 5·25 Owies na jesień —·— do —·—. Owies na wiosnę 6·19 do 6·20. Rzepak na styczeń-luty —·— do —·—. Rzepak na sierpień-wrzesień 1901 r. —·— do —·—. Olej rzepakowy na styczeń-kwiecień —·— do —·—. Usposobienie: silne. Pogoda: mgła.

Budapeszt, 27 grudnia. Targ zbożowy. *Kursa w koronach i po 50 klg.*) Pszenica na kwiecień 7·51 do 7·52, pszenica na październik 7·66 do 7·67. Żyto na październik —·— do —·—. Żyto na kwiecień 7·29 do 7·30. Owies na październik —·— do —·—. Owies na kwiecień 5·81 do 5·82. Kukurudza na październik —·— do —·—. Kukurudza na maj 1901 r. 4·94 do 4·95. Rzepak na wrzesień —·— do —·—. Oferty na pszenicę: dostateczne. Chęć kupna: mierna. Usposobienie: spokojne. Pogoda: pochmurno.

Berlin, 27 grudnia. Banknoty austryackie (podług obliczenia procentowego) 85·05. Spirytus 44·50.

Paryż, 27 grudnia. Trzyprocentowa renta 101·47. Mąka 25·65.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 24·35 do 24·45. loco Ołomuniec 23·30 do 23·40, loco Berno-Wiedeń 23·40 do 23·50, na styczeń loco Aussig 24·35 do 24·45. Cukier w kostkach: *prima* 86·75 do 87 —, *secunda* 86·25 do 86·50. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 41·20 do 41·60. — Nafta Kaukaska: *transito* Tryest 11·50 do 12·—, galicyjska

przeźroczysta 40·35 do 41·35. Ceny w koronach.

Targ zbożowy.

Lwów, 27 grudnia. Pszenica gotowa 14·80 do 15·—, pszenica na termina 14.20 do 14·60, żyto gotowe 12·50 do 13·—. żyto na termina 12·40 do 13·— owies obroczny gotowy 12·20 do 12·90. owies na termina 11·50 do 12.— jęczmień pastewny 10·— do 11·—. jęczmień browarniczy 12·50 do 13·40, groch do gotowania 14·50 do 24·—. wyka —·— do —·—, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—. bobik 11·60 do 12·40 hreczka —·— do —·—. koniczyna czerwona galicyjska 110·— do 130·—, biała 70 — do 120·—, tymotka 38·— do 48·—, szwedzka —·— do —·— kukurudza —·— do —·—, nowa —·— do —·— do chmiel stary —·— do —·—. nowy za — kilo —·— do —·—, rzepak 26·50 do 27·—. groch pastewny 12·— do 13·—, lnianka 20·50 do 22.

Spirytus *loco* za 50 litr. gotowy 35·50 do 36·— *paritas* Tarnopol, na termin 32·50 do 33·—, waranty —·— do —·—.

Wiedeń, 27 grudnia. (Telegram *Gazety Lwowskiej* z urzędowego sprawozdania magistratu wiedeńskiego).

Na poniedziałkowy targ spędzono bydła rogatego, przeznaczonego na rzeź, ogółem 3269 sztuk.

W tem było z Galicyi 519 sztuk, z Bukowiny 12 sztuk.

Przebieg targu był spokojny.

Ceny podniosły się o $33^1/_8$ h.

Niesprzedanych pozostało 397 sztuk.

Wołów z Galicyi i Bukowiny sprzedano: 90 sztuk po 56 do 63 K., 191 sztuk po 64 do 71 K., 123 sztuk po 72 do 76 K., 33 sztuk po 78 do 84 K.

Buhaje podtuczone kupowano bez różnicy pochodzenia po 54 do 56 K.;

krowy podtuczone po 50 do 62 K.

bydło chude po 34 do 52 K.; wszystko licząc za centnar metryczny żywej wagi.

OSTATNIA POCZTA.

Dzienniki podają następujące wiadomości o ugrupowaniu się stronnictw w kraju wobec nowoprzeprowadzonych wyborów: W sobotę przed południem odbyło się w gmachu ratuszowym we Lwowie posiedzenie posłów, należących do lewicy sejmowej. W obradach wzięło udział dwudziestu kilku posłów sejmowych i do Rady państwa, należących do tego stronnictwa. Uchwalono nie wybrać stałą organizacyę mężów zaufania w całym kraju. Następnie wybrano przewodniczącym pos. Rayskiego, zastępcą dr. G. Małachowskiego, sekretarzem p. T. Merunowicza. Do komisyi wykonawczej wybrani zostali pos.: Małachowski, Byk, Rayski, Wiśniewski i Merunowicz.

W Krakowie ubiegłej niedzieli odbyło się posiedzenie wydziału stronnictwa ks. Stojałowskiego przy udziale nowowybranych posłów z tej partyi pp.: Bomby, Fijaka, Szajera i Wilka. Uchwalono nie wstępować do Koła polskiego i wytworzyć w kraju opozycyjną unię stronnictw ludowych. Członkowie stronnictwa ludowców oświadczyli, że się godzą na to.

Pisząc o dotychczasowych wyborach do Rady państwa, *Hlas Naroda* wnioskuje z ich wyniku, że wzmogła się tendencya konserwatywna i że wyborcy obdarzają zaufaniem zwolenników ładu parlamentarnego. Czesi więc chcąc iść razem z Polakami, muszą porzucić drogę obstrukcyi. Powinni też unikać wszystkiego, co obraża uczucia konserwatywne i katolickie. Wbrew twierdzeniu odezwy wyborczej młodoczeskiej, twierdzi *Hlas*, że obstrukcya nie leży w interesie Słowian i wszyscy, z wyjątkiem Czechów, oświadczą się przeciw niej.

Klub ormiańsko-polski w sejmie bukowińskim, składający się z posłów pp. Krzysztofa Abrahamowicza, Kazimierza Bohdanowicza, Zacharyasza Bohosiewicza i Adolfa Wiesiołowskiego ukonstytuował się wybierając posła Krzysztofa Abrahamowicza przewodniczącym, a zastępcą przewodniczącego posła Zacharyasza Bohosiewicza.

Z Berna morawskiego donoszą, że ze strony katolickiej poruszono tam myśl, ażeby klub młodoczeski w Radzie państwa zmienił swą nazwę „Klub posłów wolnomyślnych“; w takim razie katoliccy posłowie czescy wstąpiliby do klubu. Młodoczesi jednak podobno mieli odrzucić tę propozycyę.

Czeski sejm, na ostatniem posiedzeniu swem przed odroczeniem, uchwalił ostatecznie jednogłośnie subwencyę dla teatru niemieckiego w Pradze w kwocie 37.000 koron. Uchwała ta wywarła jak najlepsze wrażenie.

Cesarz Wilhelm wydał rozporządzenie. według którego oficerom, którzy pełnili służbę w wojskach kolonialnych, nie wolno bez poprzedniego zezwolenia kanclerza ogłaszać jakich bądź rozpraw i artykułów o stosunkach kolonialnych.

Z Weimaru telegrafują, o zapadnięciu na influensyę wielkiego księcia weimarskiego.

Z Liwadii donoszą, że car, którego rekonwalescencya postępuje jak najpomyślniej, będzie mógł za mniej więcej dwa tygodnie wyjechać do Carskiego Sioła. Na razie nie ma mowy o podróży za granicę.

Na posła rossyjskiego w Belgradzie zostanie wyznaczony dotychczasowy minister rezydent przy Watykanie p. Czarykow a tegoż miejsce zajmie p. Gubastow, który w drugiej połowie stycznia wyjedzie do Rzymu.

Z Sofii dowiaduje się *Politische Correspondenz*, że nowoutworzony gabinet w myśl swojego programu poda się do dymisyi bezpośrednio po zebraniu się przyszłego Zgromadzenia narodowego i w ten sposob uniemożliwi złożenie ministerstwa opartego na większości Izby.

Oficyalne dzienniki tureckie wspominając o uroczystości 40-letniego jubileuszu rządów księcia Czarnogóry, który przy tej sposobności przyjął tytuł „królewskiej wysokości“, stwierdzają, że Czarnogóra otrzymała w ostatnich czasach pięć milionów franków zapomogi od Rossyi.

Senat francuski po dłuższej dyskusyi, w której zabierał głos także prezes gabinetu Waldeck-Rousseau dla obrony przedłożenia, przyjął 201 głosami przeciw 11 znaną ustawę amnestyjną.

Jeden z pierwszych dzienników paryskich *Journal des Débats* zamieszcza artykuł p. n. *„Les Polonais et la Prusse“*, w którym biorąc asumpt ze znanego listu Sienkiewicza do bar. Suttner, omawia politykę pruską w obec Polaków i konstatuje, że ona nie doprowadzi bynajmniej do celu, t. j. do wynarodowienia Polaków. Polityka tolerancyi i sprawiedliwości, którą za rządów Capriviego chwilowo zainaugurowano, była bardziej ludzka, a zatem i zręczniejsza.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 27 grudnia. Komenderujący w Wiedniu gen. Uexkuell odjechał do Berlina, ażeby tam z polecenia Naj. Pana być obecnym na pogrzebie generała Blumenthala.

Grac, 27 grudnia. Generał-porucznik Hoffinger umarł tu w wieczór wigilijny.

Czerniowce, 27 grudnia. Metropolita Szeptycki wręczył prezydentowi kraju, br. Bourguignonowi insygnia krzyża komandorskiego popieskiego orderu św. Grzegorza z gwiazdą.

Bukareszt, 27 grudnia. Wczoraj wieczorem odbył się w pałacu królewskim „parlamentarny“ obiad galowy, w których wzięli udział ministrowie, oraz członkowie biur i komisyj parlamentu; ci ostatni wręczyli królowi adres.

Londyn, 27 grudnia. Z Jokohamy donoszą, że generał Kodama, gubernator Formozy, został zamianowany japońskim ministrem wojny w miejsce Katsury, który już od dość dawnego czasu życzył sobie ustąpic. Kodama zatrzymuje przytem gubernatorstwo Formozy.

Wypadki w Chinach.

Berlin, 27 grudnia. Hr. Waldersee donosi o starciu Francuzów z 2500 Chińczyków koło Ti-czaj. Chińczycy z wielkiemi stratami uciekli w kierunku Kuansien, pozostawiając 5 chorągwi i 4 armaty.

Berlin, 27 grudnia. *Biuro Wolfa* donosi z Tokio: Ministrem komunikacyi w miejsce Ho-szi, który ustąpił, mianowano dawniejszego posła na Korei, Ha-fa.

Paryż, 27 grudnia. *Agencya Havasa* donosi z Pekinu, że Francuzi odparli atak Chińczyków koło Ticzaj, na południe od Paotingfu. Po żywej walce, w której nie ponieśli żadnych strat, podpalili oni Ti-czaj, a Chińczycy stracili około 1000 ludzi.

Paryż, 27 grudnia. *Agencya Havasa* donosi z Pekinu pod datą wczorajszą, że zastępcy mocarstw zeszli się u posła hiszpańskiego Cologana, ażeby ks. Czingowi wręczyć wspólną notę. Czing odpowiedział podczas jej przyjęcia: „Mam zaszczyt przyjąć notę, która ma na celu przywrócenie dobrych stosunków. Prześlę ją natychmiast cesarzowi i podam odpowiedź cesarza, skoro tylko nadejdzie“. — Li Hung Czang usprawiedliwił swą nieobecność chorobą.

Londyn, 27 grudnia. Dzienniki donoszą z Pekinu pod datą 24 b. m., że według wiadomości, zasiągniętych od misyonarzy, zamordowali Bokserzy 21 b. m. o 35 mil na wschód od Pekinu 12 katolików, a 8 spalili razem z kościołem.

Standard donosi pod datą 24 b. m., że rząd chiński uwięził ks. Tuana i Czuanga na granicach prowincyi Swansi i Shensi Yusden otrzymał rozkaz wracać do Singanfu prawdopodobnie, aby tam zostać ukaranym. Wnoszą z tego, że rząd chiński skłonny jest spełnić żądania mocarstw.

Londyn, 27 grudnia. *Times* donosi z Pekinu pod datą 23 b. m., że podczas wręczenia wspólnej noty był obecnym tylko ks. Czing. Li-Hung-Czang cierpi na wielki upadek sił, a stan jego budzi poważne obawy. Nawet gdyby przyszedł do siebie, nie wiadomo, czy mógłby prowadzić rokowania, które nastąpią teraz po wręczeniu wspólnej noty.

Londyn, 27 grudnia. *Standard* donosi z Shanghaju pod datą wczorajszą: „Katoliccy księża z prowincyi Szensi donoszą, że cesarzowa wdowa ma tylko 2000 żołnierzy przy sobie i że dwór cesarski nie ma szczerych zamiarów.

Times donosi z Shanghaju z wczoraj: Taotaj Szeng otrzymał polecenie, aby wziął udział w rokowaniach pokojowych z mocarstwami europejskiemi i w tym celu natychmiast udał się do Pekinu.

Nowy Jork, 27 grudnia. *Biuro Reutera* donosi z Pekinu 23 b. m.: Li-Hung-Czang, zapytany o stan swego zdrowia, kazał oświadczyć posłom, że spodziewa się, iż będzie mógł jutro przyjść razem z Czingiem na zgromadzenie posłów celem odebrania wspólnej noty mocarstw. Notę tę wręczy pełnomocnikom chińskim najstarszy w gronie dyplomatów poseł hiszpański i wygłosi zarazem do Li-Hung-Czanga mowę, w której zaznaczy, że żądania te są minimalne i obliczone na to, aby utrzymać całość Chin i nie naruszyć powagi dynastyi.

Nowy Jork, 27 grudnia. Jak dzienniki donoszą z Waszyngtonu, rząd amerykański jest zdania, że mocarstwa mogą żądać od Chin najwyżej 200 milionów dolarów wynagrodzenia. Stany Zjednoczone wydały dotychczas na operacye wojenne w Chinach około 11 milionów dol.

Pekin, 27 grudnia. Li Hung-Czang wyraził przekonanie, że odpowiedź dworu cesarskiego na notę posłów mogłaby przyjść w przeciągu 10 dni.

Podbój Transvaalu.

Haga, 27 grudnia. Krüger i książę meklemburski, narzeczony królowej Wilhelminy wymienili między sobą wizyty.

Londyn, 27 grudnia. *Biuro Reutera* donosi z Kapstadtu: Boerowie tylko nieznacznie uszkodzili linie kolei żelaznych. Przerwy w ruchu spowodowane są wielkiemi powodziami.

Londyn, 27 grudnia. *Biuro Reutera* donosi z Burgersdorp pod datą 24 grudnia Wczoraj uderzył oddział angielski o 15 mil na północny zachód od Burgersdorp na obóz Boerów, złożony z około 300 ludzi. Anglicy musieli się cofnąć z wielkiemi stratami.

Morning Post donosi z Kapstadu, że 1500 Holendrów przyłączyło się w dystrykcie Philipstown w kolonii przylądkowej do Boerów, którzy tam z Oranje wtargnęli. Z Cradvek donoszą pod datą 25 b. m., że oddział wojska z 7 działami wypędził 18 b m. komendę Boerów bez strat z miejscowości Bergen, położonej na północny zachód od Steinsburga. Boerowie pozostawili na placu kilku zabitych i cofnęli się w Zmurberge, gdzie się okopali. Anglicy 19-go. obsadzili Steinsburg. Z Naauwport donoszą 24-go., że Anglicy obsadzili Britstown bez oporu, poczem ścigali Boerów w kierunku Priesha.

Londyn, 27 grudnia. *Biuro Reutera* donosi z Kapstadtu: Lord Kitchener udał się do De Aar, ażeby tam osobiście kierować przygotowaniami do odparcia napadu Boerów na kolonie Przylądka.

Kapstadt, 27 grudnia. Według *Biura Reutera*, szwadron ochotników yeomanry dostał się w pościgu za uciekającymi Boerami w zasadzkę, przyczem poniósł znaczne straty. Wielu poległo a reszta dostała się do niewoli.

Madeira, 27 grudnia. Lord Roberts w powrocie z Afryki południowej do Anglii przybył tu i drogą na Gibraltar pojechał dalej.

Linia telefoniczna do Wiednia od godziny 12 min. 15 w południe przerwana między Lwowem a Krakowem wskutek czego depesz telefonicznych nie otrzymaliśmy.

Wiedeń, 27 grudnia. Stan Banku austro węgierskiego z dniem 23 grudnia 1900. (*wszystkie cyfry w koronach*). Banknoty w obiegu: 1,406 058.000 (w porównaniu z poprzednim tygodniem więcej o 10 417 000), rezerwa kruszcowa 1,217 490 000, (więcej o 1 295.000), portfel wekslowy 401,667 000 (więcej o 12 619.000), lombard papierów 60,812.000 (mniej o 1,064.000). Banknoty wolne od podatków 143.142.000 (mniej o 8,277.000).

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 27 grudnia 1900. — Giełda poranna (*Vorbörse*). Godzina 10 minut 30, Marki 117·70, Renta majowa 98·65, Węgierska renta koronowa 93·—, Akcye austryac. Zakładu kredytowego 672·55, Akcye węg. Zakładu kredytowego 678·—, Akcye Anglobanku 271·—, Akcye Unionbanku 546·, Akcye Bankvereinu 461·—, Akcye Länderbanku 408·—, Akcye Kolei państwowych 670·25, Lombardy 112·25, Akcye Kolei Elbethal 471·—, Akcye Fabryki broni —·—. Akcye tytoniowe —·—, Akcye Alpiny 437·—. Akcye Rima Muranyi 486·—, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. —·—, Losy tureckie 106·25, Ruble 254·50, 4 prc Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 92·30, 4 prc Listy zastawne Banku kraj. 92·—, 56 l. listy Tow kredytowego ziemskiego 91·20.

Usposobienie: silne.

Wiedeń, 27 grudnia 1900. — Giełda południowa (*Mittagsbörse*). Godz. 12 min. 30. Marki 117·70, Renta majowa 98·65, Węgierska renta koronowa 93·12. Akcye austr. Zakładu kredytowego 672·25, Akcye węg. Zakładu kredytowego 678·—, Akcye Anglobanku 271·—, Akcye Unionbanku 546·—, Akcye Bankvereinu 461·35, Akcye Länderbanku 408·—, Akcye Kolei państwowych 670·—, Lombardy 112·25, Akcye kolei Elbethal 471·50. Akcye Fabryki broni —·—. Akcye tytoniowe —·—, Akcye Alpiny 436·50, Akcye Rima Muranyi 486·—, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. —·—. Losy tureckie 106·—, Ruble 254·25. 20-Franki —·—, Tramway —·—.

Usposobienie spokojne.

Berlin, 27 grudnia. — Giełda poranna (*Vorbörse*). Akcye kredytowe 211·—, Towarzystwo dyskontowe 176·25.

Usposobienie ciche.

Wiedeń, 27 grudnia 1900. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzin 3 min. — Akcye austryackiego Zakładu kredyt. 671·75 Akcye węgierskiego Zakładu kredyt. 677·—, Akcye Anglobanku 270·—, Akcye Unionbanku 545·—, Akcye Länderbanku 407·50. Akcye Bankvereinu 461·—, Akcye Bodencredit 881·—, Akcye galicyjsk. Banku hipotecznego —·—, Akcye Kolei państwowych 669·—, Akcye Kolei Południowej 110·—. Akcye Tramway *A)* 241·50. Akcye Tramway *B)* 233·—. Akcye Kolei Elbethal 474·—, Akcye kolei Północnej 6250·—, Akcye Kolei Czerniowieckiej 535·—. Akcye Alpiny 435·—, Akcye Rima Muranyi 484·— Akcye Praskiego Towarzystwa żel. 1630·—, Akcye Fabryki broni 274·—, Akcye Tureckie tytoniowe 294·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 92·—, Renta majowa 98·65, Austryacka Renta koronowa 98·60, Węgierska Renta koron. 93·05 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 91·40, 4 prc. Listy Banku krajowego 92·—. $4^1/_2$ prc l. Listy Banku krajowego 99·25. 4 prc Listy Banku hipotecznego 89·50 $4^1/_2$ prc. Listy Banku hipotecznego 98·50, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109·50, 4 prc Galic. Obligacye propinacyjne 96·10, 4 prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 92·80. 4 prc. Pożyczka miasta Lwowa 88·25, Losy tureckie 105·75 Marki 117·67 Ruble 254·—.

Usposobienie słabsze.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Krechowiecki.

Nadesłane.

Od ekspedycyi.

Do dzisiejszego numeru dołącza się prospekt na rok 1901 „WIEK MŁODY“, dwutygodnik ilustrowany dla dzieci i młodzieży.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha l. 1(, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 po południu Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dnie powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków) od godziny 9 rano do godziny 3 po południu, w niedzielę i święta od godziny 10 rano do godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 przed południem do godziny 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do godziny 1). — Wstęp w dnie powszednie 20 ct., w niedzielę wolny.

Muzeum imienia Lubomirskich. W dnie powszednie otwarte od godziny 9 do 1 z południa, we wtorek i piątek od godziny 3 do 5, a w niedzielę przed południem od godziny 11 do 1.

Ruch pociągów osobowych c. k. kolei państwowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1900 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest w czasie środkowo-europejskim).

przyjeżdżają do Lwowa [dworzec główny]

Pociągi posp. (o godzinie)	Pociągi osob. (o godzinie)	
	12·05	Ze Stryja, Kałusza i Borysławia (ze Skolego od 1/5 do 30/9).
12·20		Z Czerniowiec, Itzkan, Constancy, Bukaresztu.
2·31		Z Krakowa, Orłowa, N. Sącza, Tarnowa, Jasła i Rzeszowa, Berlina, Wrocławia, Warszawy i Wiednia.
	3 35	Z Podwołoczysk, Tarnopola, Grzymałowa, Kopyczyniec.
	6·10	Z Krakowa, Berlina, Warszawy, Wiednia, Tarnowa, Rzeszowa, Rymanowa, Sanoka, Przemyśla.
	6·20	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
	6·46	Z Brzuchowic, (codziennie od 13/5 do 16/9 włącznie).
	7·45	Z Janowa.
	8·00	Z Tarnopola, (Krasnego, Brodów).
	8·05	Z Ławocznego, Stryja, Chyrowa, Sanoka, Kałusza i Pesztu.
	8·15	Z Sokala i Rawy ruskiej.
	8·50	Z Krakowa, Zagórza, Łupkowa, Przemyśla, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy, Orłowa, Tarnowa, Pesztu.
	11·45	Z Rzeszowa, (Lubaczowa, Jarosławia, Sambora i Przemyśla).
	11·55	Z Stanisławowa, (Köresmezö, Potutor, Chodorowa).
	12·55	Z Janowa.
	1·15	Z Skolego, Stryja, Kałusza, Chyrowa, (z Ławocznego od 1/6 do 15/9).
1.35		Z Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Tarnowa, Rzeszowa, Rozwadowa, Przeworska, Sanoka.
1·45		Z Czerniowiec, Itzkan. Bukaresztu, Gałacu, Jass, Husiatyna i Stanisławowa.
2 35		Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Grzymałowa, Husiatyna, Tarnopola i Brodów.
	3·14	Z Brzuchowic (od 13/5 do 16/9 w niedziele i święta).
	5·40	Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy, Grzymałowa, Kozowy, Brodów.
	5·45	Z Krakowa.
	5.55	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa.
	6·00	Z Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy Ruskiej.
	7·24	Z Brzuchowic, (od 13/5 do 16/9 w niedzielę i święta).
	8·28	Z Janowa (od 1/5 do 15/9 w niedziele i święta).
8·40		Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Tarnowa, Lubaczowa, Sanoka, Pesztu, Przemyśla.
	8·50	Z Brzuchowic (od 13/5 do 16/9).
	9·23	Z Janowa (codziennie od 1/5 do 15/9).
	9·45	Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Tarnowa, Jasła, Przeworska i Rozwadowa.
	10·00	Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Husiatyna, Potutor, Köresmezö.
	10·15	Z Ławocznego, Pesztu, Chyrowa.
	10·30	Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec.
na dworzec „Podzamcze“		
	3·12	Z Podwołoczysk, Tarnopola.
	7·40	Z Tarnopola.
2·20		Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy.
	5·17	„ „ „ „
	10·12	„ „ „ „

odjeżdżają ze Lwowa [dworca głównego]

Pociągi posp. (o godzinie)	Pociągi osob. (o godzinie)	
12·40		Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina).
2·51		Do Itzkan, Czerniowiec, Stanisławowa, Bukaresztu, Constancy.
	4·15	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Chyrowa, Sambora
	5·45	Do Brzuchowic, (od 13/5 do 16/9 codziennie).
	6·25	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Borysławia.
	6 30	Do Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów.
	6·35	Do Stanisławowa, Podwysokiego, Potutor.
8·30		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Lubaczowa.
	8.40	Do Krakowa, Wiednia, Warszawy, Chyrowa, Przeworska, Rozwadowa, Stróża, Tarnowa.
	9·00	Do Skolego, Chyrowa, Kałusza, (do Ławocznego od 1/6 do 15/9)
	9·15	Do Janowa
	9·25	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Grzymałowa, Kozowy.
	9.55	Do Czerniowiec, Stanisławowa, Potutor.
	10·20	Do Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy ruskiej.
	1·25	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 w niedziele i święta).
1·55		Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy, Brodów).
	2·15	Do Brzuchowic (od 13/5 do 16/9 w niedziele i święta).
2·45		Do Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
2·55		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina,
	3·05	Do Stryja (do Skolego tylko od 1/5 do 30/9).
	3·15	Do Janowa (codziennie od 1/5 do 15/9).
	3·26	Do Brzuchowic (codziennie od 13/5 do 16/9).
	3·30	Do Rzeszowa, Chyrowa, Przemyśla, Lubaczowa, Jarosławia.
	6·10	Do Stanisławowa.
	6·13	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 w dnie powszednie, a od 16/9 do 1/4 1901 codziennie).
	6·30	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Orłowa, Tarnowa.
	6·50	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Chyrowa, Kałusza.
	7·10	Do Tarnopola i Brodów.
	7·25	Do Sokala i Rawy ruskiej.
	7·48	Do Brzuchowic (od 13/5 do 16/9 w niedziele i święta).
	9·12	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 w niedziele i święta).
	10·50	Do Czerniowiec, Itzkan.
	10·40	Do Krakowa, Wiednia, Warszawy, Przeworska, Rozwadowa, Rzeszowa, Orłowa, Tarnowa.
	11·00	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Grzymałowa.
z dworca „Podzamcze“		
	6·43	Do Podwołoczysk, Kijowa, Odessy.
	9·42	Do Podwołoczysk.
2·08		Do Podwołoczysk, Kijowa, Odessy.
	7·33	Do Tarnopola.
	11·23	Do Podwołoczysk.

Uwaga: Nocna pora oznaczoną jest ramkami. Powyższy czas środkowo-europejski jest wcześniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego. Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych w gmachu Dyrekcyi przy ul. Krasickich l. 5. udziela bliższych wyjaśnień sprzedaje bilety i karty okrężne, jakoteż i książeczki z rozkładem jazdy.

CENNIK
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 27. grudnia 1900.

(bez kuponu bieżącego)

	płacą walutą koron K.	h.	żądają K.	h.
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł.(400 k.)	630	—	650	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 k.)	354	—	364	—
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk. (400 koron)	424	—	430	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 k.)	531	—	541	—
Garb. w Rzeszowie po 200 zł.(400k.)	—	—	150	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor. w. a.	420	—	440	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wed. po 200 zł.(400 k.)	400	—	420	—
II. Listy zastawne za 100 K.				
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10% pr.	109	30	110	—
„ „ 4½% „ los. w 50 l.	98	30	99	—
„ „ 4% „ „ 60 l. po 200 K.	90	—	90	7
„ kraj. 4½% w. a. los w 51 l.	98	50	99	20
„ „ 4% w. a. los. w 57 l.	92	—	92	70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	92	50	93	20
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los w 41½ lat	93	30	94	—
4% los w 56 lat	91	20	91	90
III. Obligi za 100 K.				
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	95	70	96	40
Bukow. funduszu propin. 5% wa.	100	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2em.)	100	50	101	20
„ „ „ 4½% (3em.)	98	50	99	20
Komunalne banku kr. (4em.) 4%	92	20	92	90
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 kr.	92	—	92	70
Pożyczki kraj. 6% wa. z r. 1873	102	—	—	—
„ „ 4% po 200 koron z roku 1893	92	50	93	20
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 kor.	88	—	88	70
IV. Losy.				
Miasta Krakowa po zł. 20 (40 k.)	72	—	76	50
M. Stanisławowa po zł. 20 (40 k.)	145	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	30	11	50
20 frankówka	19	10	19	40
100 rubli rosyjskich srebrnych	253	—	257	—
100 rubli rosyjskich papierowych	253	50	255	70
100 marek niemieckich	117	40	118	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 25. grudnia 1900.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	98.65	98.85
luty-sierpień	98.50	98 70
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	98 40	98.60
kwiecień-październik	98 40	98 60
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	176.—	178.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	135.50	136.—
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	164.—	165.—
„ „ 1864 po 100 zł.	198.—	200.—
„ „ 1864 po 50 zł.	198.—	200.—
Listy zast. domen. państ. 120 zł. 5 prc.	300.—	303.—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych)		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	117.55	117.75
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kr. 4 pr.	98.60	98 80
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	96.—	—.—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	112.75	113.75
„ za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	494.—	497.—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	119 70	120.70
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	95 30	96.—
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	426.60	427.60
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	96.—	98.70
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	96.50	97.—
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	94.—	95.—
Kol. gal. Karola Ludwika za 200 100 zł. 4 pr.	96 30	96 80
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	94.—	95.—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	117.25	—.—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	117 05	117.25
„ „ „ w wal. kor za 200 kor. 4 pr.	93 —	93 20
„ obl. prop. za 100 zł. 4½ pr.	98.80	99.30
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	139.50	40 50
„ poż. prem. za 100 zł. (200 k.)	166.—	166.75
„ „ „ za 50 zł. (100 k.)	166.—	166.75
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr.	92.75	93.75
Węgier za 100 zł. 4 pr.	91.90	92 90
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1880 za 100 zł. 5 pr.	257 50	259.—
Pożycz. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106.—	107.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	92.25	93.—
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 prc.	101 25	102.—
Gal. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 kr. 4 pr.	92.30	93.30
„ obl. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr.	95.75	96.25
Pożyczka m. Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	87.50	88.50
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Pożycz. sebr. prem. za 100 frank. 2 pr.	77.25	79.25
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank	105.35	106.35
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.)		
Anglo. Austr. banku los. w 30 l. 4½ pr.	99.90	—.—
Aust. zakł. kr. ziem. los. w 50 l. 4 pr.	93.75	94.75
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	237.—	240.—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	234.—	235.50
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	103.20	104 20
„ „ „ „ los 4 pr.	94.—	94.50
Gal. akc. ban. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	109.50	110.—
„ „ „ „ los. 50 lat 4½ pr.	98.50	99.50
„ „ o „ „ 60 lat za 200 koron 4 pr.	89.65	90.50
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat.	92.—	93.—
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat.	93 25	94.25
„ „ „ „ 4 pr. stare	93.25	94.25
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	91.20	91 50
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	99.—	99.20
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emisya 5 pr.	101.70	102.10
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	98.50	99 50
Banku kraj. losy 57½ l. za 200 kr. 4 pr.	92.—	93.—
„ „ obl. kol. los. za 200 kr. 4 pr.	—.—	—.—
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	98.25	99 25
„ „ „ 50 lat los 4 pr.	98 25	99.25
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	105 50	106 50
Tow. żegl. par. po Dun. Em. z 1886 4 pr.	108.50	109 50
Kolei półn. ces. Ferd. em. z r 1886 4 pr.	98.—	98.60
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	99 90	100.60
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	98.—	98.80
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	98 —	98 60
Kol. Lwów-Czer.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. pr.	86.70	87.50
Kol. Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	93.40	94 20
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	104.65	105 65
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	104.65	105.65
„ „ „ „ 1887 za 200 zł 4 pr.	94 50	95.—
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	13.30	14 30
Zakład kred. dla h. i p. 100 zł.	396.—	400.—
Clary 40 zł. mk.	143.—	144 —
Pożyczka m. Insbruku 20 zł.	75.50	77.—
Losy m. Krakowa 20 zł.	72.—	75.—
Pożyczka m. Lubiany 20 zł.	57 50	59.50
Palffy 40 zł. mk.	143 —	145.—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł	46 —	47.—
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	20.75	21.75
Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł.	58.50	60 55
Salma 40 zł. mk.	178.25	180.20
Pożyczka m. Salzburga 20 zł.	72.50	75 —
St. Genois 40 zł. mk.	203.—	205 50
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	150.—	155 —
„ „ Tryestu 100 zł. mk 4½ pr.	405.—	— —
„ „ „ 50 zł. 4 pr.	165 —	175 —
Waldstein 20 zł. mk.	—.—	—.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-austr. 240 koron	270.50	271.50
Peszt. banku handl. 500 zł.	2560.—	2570.—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	—.—	—.—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	676.—	678 —
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	1492.—	1502.—
Gal. banku hipot. 200 zł.	635.—	640 —
„ „ dla handlu i przem. 200 zł.	356.—	364.—
Banku dla kraj. koronnych 200 zł.	407.—	408.—
„ Austro-węg. 600 zł.	1695.—	1699.—
„ Związkow. (Unionbank) 200 zł.	546 —	548 —
Czesk. banku związk. 100 zł.	259.—	260 —
Zivnosteńska banka 100 zł.	264.—	264.75
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	400.—	410 —
„ „ „ akcye zakład 200 zł	295.—	305 —
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	6250.—	6265 —
Kołomyj. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw. 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	532.—	524 —
„ wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł.	392.—	400.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	—.—	—.—
„ węg. galic. I. 200 zł.	414.—	415 —
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	745.—	749
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	854.—	860 —
Gal. karpackie naft. tow. 500 kor.	880.—	900 —
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	434 25	435 25
Prazkiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1675.—	1685.—
Schodnicy 500 kor.	1500.—	1520 —
Tureck. zarz. tytoniow. 500 frank.	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	450.—	460 —
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	117.37	117 82
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	240.10	240 30
Paryż za 100 fran.	95.75	95 85
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	117 70	117 90
Włoskie banki	90 70	90.90
Francuskie banki	—.—	—.—
Szwajcarskie banki	95.15	95.30
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.39	11.43
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	19.13	19.16
20-markówka	23.52	23.60
Rosyjski półimperiał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117 65	117.82
Włoskie banknoty za 100 lir.	90.80	91.—
Ruble	2.54	2 55

Licytacye.

L. cz. E. 2128/00 (2) (10841 3—3)

Dnia 31. stycznia 1901 o godz. 11 przed południem odbędzie się w biurze Nr. III. sądu tutejszego licytacya realności a) lwh. 152, b) lwh. 244, c) lwh. 279, d) lwh. 57, e) lwh. 201 i f) 1/24 części lwh. 210 ks. gr. gminy Brześciany objętych, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości oceniono ad a) na 596 kor., ad b) na 390 kor., ad c) na 100 kor., ad d) na 340 kor., ad e) na 220 kor., ad f) na 4 kor., przynależności na 1125 kor. 50 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1850 kor. 33 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sambor, dnia 24. listopada 1900.

L. cz. E. 2039/00 (3) (10842 3—3)

Dnia 31. stycznia 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. III sądu tutejszego licytacya realności lwh. 94 i 388 ks. gr. gminy Bylice objętych.

Nieruchomość oceniono na 3000 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 2000 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sambor, dnia 24. listopada 1900.

L. cz. E. 1392/00 (7) (10922 3—3)

Dnia 31. stycznia 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. III. sądu tutejszego licytacya połowy realności lwh 38 ks. gr. gm. Barańczyce objętej.

Nieruchomość oceniono na 905 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 603 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłyby niedopuszczalne, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samych nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sambor, dnia 24. listopada 1900.

L. cz. E. 2284/00 (2) (10943 3—3)

Dnia 3. stycznia 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego licytacya połowy realności objętej lwh. 352/I. ks. gr. gm. kat. Śniatyn z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 762 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 381 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośnie dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 1. grudnia 1900.

L. cz. E. III. 889/00 (9) (10945 3—3)

Na żądanie gal. Kasy Oszczędności we Lwowie, zastąpionej przez adw. dra Dąbrowskiego, odbędzie się dnia 15. stycznia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. 6, licytacya realności pod lk. $904^{1}/_{4}$ we Lwowie położonej wyk. hip. l. 765/I. ks. gr. m. Lwowa objętej l. orj. 36 przy ul. Zielonej, wraz z przynależnościami, składającemi się z parkanu, bram, drzwi, okien, drzew, krzewów, altanki itp.

Wartość nieruchomości powyższej, wystawiona na licytacyę, ocenioną została wraz z przynależnościami na 37.904 kor. 90 hal.

Najniższa cena wynosi 19.391 k. 78 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział III.
Lwów, dnia 27. października 1900.

L. cz. E. XX. 1563/00 (12) (10422 2—3)

Dnia 1. lutego 1901 o godz. 10 rano odbędzie się w sali Nr. VI. sądu tutejszego licytacya realności a) pod pod l. k. $803^{4}/_{4}$ i b) pod lk. $820^{4}/_{4}$ z przynależnościami we Lwowie.

Dom z przynależnościami pod lkons. $803^{4}/_{4}$ oceniono na 39.090 kor. 89 hal., dom pod lkons $820^{4}/_{4}$ z przynależnościami na 20.892 koron.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad a) 19.545 kor. 46 hal., ad b) 10.446 kor.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w tusąd. biurze Nr. XX.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy I., Oddział XX.
Lwów, dnia 10. listopada 1900.

L. cz. E. XVII. 3078/99 (24) (10773 2—3)

Na żądanie dr. Karola Czernego, adw. kraj. we Lwowie, odbędzie się dnia 31. stycznia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w sali rozpraw Nr. IV. na II piętrze licytacya realności lwh. 1078/II. ks. grunt. miasta Lwowa objętej, składającej się z parcel gruntowych l. 3412, 3419 i 3420/1 łącznej powierzchni 292·62 arów waz z przynaleznościami, składającemi się z 31 sztuk drzew owocowych.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 3769 kor. 2 hal., przynależności zaś na 26 kor.

Najniższa cena wynosi 2530 kor. 13 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XVII.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

O tabularne zanotowanie wyznaczenia terminu licytacyjnego na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości wzywa się c. k. sąd krajowy cyw. we Lwowie przesyłając mu wygotowanie niniejszej uchwały.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XVII.
Lwów, dnia 27. listopada 1900.

L. 32.632/900. (11049)

OBWIESZCZENIE.

Opróżniona składownia tytoniu w Rozdole będzie obsadzoną w drodze publicznej konkurencyi. Składownia ta umieszczoną być może tylko w rynku w Rozdole w domach przystępnych i w lokalach obszernych suchych i jasnych.

Składownia ta przydzieloną jest z poborem materyałów tytoniowych do c. k. Magazynu tytoniowego we Lwowie i ma na razie zaopatrywać w potrzebne materyały tytoniowe 21 trafikantów tytoniowych w Rozdole i okolicy; składownia połączona jest z trafiką składową. Składownik jest obowiązany do sprzedaży znaczków stemplowych, blankietów wekslowych i listów przewozowych, tudzież znaczków pocztowych.

W ciągu roku od 1. stycznia 1899 do końca grudnia 1899 pobrano dla tej składowni materyał tytoniowy w wartości 18.506 zł. 61 ct. względnie w wadze 10 968 klg.

Zysk od drobnej (alla minuta) sprzedaży tytoniu w tej składowni wynosił w tym czasie 766 zł. 5 ct., sprzedaż znaczków stemplowych, listów przewozowych i blankietów wekslowych 1145 zł. 63 ct.; od drobnej sprzedaży tych znaczków wartościowych przyznaną będzie składownikowi prowizya w wysokości 1 procentu od ich wartości. Znaczki stemplowe, blankiety wekslowe i listy przewozowe mają być pobierane w c. k. Urzędzie podatkowym w Mikołajowie.

Składownik ma ponosić z własnych funduszów koszta przewozu materyałów tytoniowych, jakoteż wszelkie inne wydatki połączone z prowadzeniem składowni.

Celem zaopatrzenia się w pierwsze zapasy wyda się temuż na kredyt materyał tytoniowy w wartości 900 kor. za zupełnem zabezpieczeniem tejże wartości.

Oferta ma być wygotowana w myśl rozporządzenia tyczącego się tworzenia i obsadzania składowni i trafik tytoniowych i na podstawie przepisu dla składowników tytoniu, względnie co do trafiki składowej w myśl przepisu dla trafikantów.

Przepisy te, mogą być przejrzane u władz skarbowych I. instancyi i w nadzorach straży skarbowej i u tych pierwszych nabyte za zwrotem kosztów. Drukowane formularze ofert można otrzymać bezpłatnie u władz skarbowych I. instancyi i w nadzorach straży skarbowej.

W razie żądania prowizyi od składowni należy wyrazić to przez podanie stopy procentowej od wartości sprzedanego materyału tytoniowego.

Oferta ma być wystawioną na przepisanym druku i wniesiona opieczętowana najdalej do 15. stycznia 1901 do godziny 12 w południe u Naczelnika c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego we Lwowie (plac cłowy l. 1).

Wadyum wynosi 200 kor. i ma być złożone w c. k. Urzędzie podatkowym w Mikołajowie.

Oferty nie zawierające zobowiązania się do prowadzenia składowni bez połączenia z innem przedsiębiorstwem nie będą uwzględnione.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.
Lwów, dnia 17. grudnia 1900.

L. cz. E. 650/99 (15) (10968 1—3)

Na żądanie Leopolda Ebla, kupca w Kętach, zastąpionego przez dra Maryana Hommego w Andrychowie, odbędzie się dnia 12 stycznia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, relicytacya a) całej realności lwh. 47 gm. Bulowice, składającej się z zabudowań mieszkalno-gospodarczych i gruntu pow. 5 H. 99 a. 90 m^2, b) całej realności lwh. 225 tejże gminy, składającej się z gruntu pow. 2 H. 25 a. 90 m^2, c) połowy realności lwh. 351 tejże gminy, składającej się z drogi polnej, wraz z przynależnościami, składającemi się z obsiewu koniczyny na realności lwh. 47.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione: ad a) na 5800 kor. 18 hal., ad b) na 2047 kor. 20 hal., ad c) na 101 kor. 6 hal., przynależności zaś na 44 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 2922 kor. 9 hal., ad b) 1023 kor. 60 hal., ad c) 50 kor. 53 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kęty, dnia 14. grudnia 1900.

L. cz. E. 465/00 (5) (11067)

Zobowiązana masa spadkowa Nachmana Landau przez kuratora p. dra Kohla, adw. kraj w Przemyślanach.

Na żądanie Arona Landaua, odbędzie się dnia 28. grudnia 1900 o 10 godz. przed południem, w tut. sądzie, w biurze Nr. V., licytacya realności objętej whl. 256 ks. gr. gm. Korzelice, wraz z przynależnościami, składającemi się z domu mieszkalnego, szopy i i piwnicy.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 2080 kor., przynależności zaś na 600 kor.

Najniższa cena wynosi 1786 kor. $66^{2}/_{3}$ hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Przemyślany, dnia 2[illegible]. listopada 1900.

L. cz. E 855/00 (5) (11083)

W skutek uchwały z dnia 16. grudnia 1900 liczba czynności E. 855/00 (5) sprzedane będą dnia 4. stycznia 1901 o godz. 1 po południu w Chrewcie w drodze publicznej licytacyi: 39 sztuk bydła i 100 kóp owsa w snopach.

Przedmioty te można oglądać dnia 3. i 4. stycznia między godziną 9 a 11 przed południem w Chrewcie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Lutowiska, dnia 16. grudnia 1900.

L. cz. E. 536/00 (6) (10800)

Na żądanie Karola Błaszczaka w Magierowie, odbędzie się dnia 6. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VII. w Niemirowie, licytacya realności whl. 278 i 232 ks. gr. dla gm. kat. Magierów.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione a to lwh. 278 na 90 kor., a lwh. 232 na 40 kor.

Najniższa cena wynosi 86 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowanie jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Niemirów, dnia 27. października 1900.

L. 132.147/VI. (10983 1—3)

Obwieszczenie licytacyi.

Ogłasza się niniejszem publiczną licytacyę na wozy pocztowe typu X. tak zwane „separatki“ która odbędzie się: na dniu 10. stycznia 1901 w c. k. Urzędzie pocztowym w Szczawnicy na wozy

separatka Nr. 6 cena wywołania 80 kor.
„ „ 105 „ „ 80 „
„ „ 675 „ „ 120 „

na dniu 15. stycznia 1901 w c. k. Urzędzie pocztowym w Starym Sączu na wóz

separatka Nr. 218 cena wywołania 50 kor.

Odnośną cenę kupna ma nabywca złożyć zaraz do rąk kierownika pomienionego urzędu.

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów dla Galicyi.

We Lwowie, dnia 21. grudnia 1900.

L. cz. E. 1177/00 (5) (11012)

Dnia 4. stycznia 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacya realności lwh. 675 gminy Tyczyn, bez przynależności.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 3200 kor.

Najniższa cena wynosi 2133 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Tyczyn, dnia 30. listopada 1900.

L. cz. E. 908/00 (4) (10786)

Dnia 6. lutego 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 8, tut. sądu licytacya a) posiadłości lwh. 370 gm. Hulcze, 2) połowy posiadłości lwh. 285 tejże gm., masy spadkowej śp. Mikołaja Harasymczuka własnych.

Nieruchomość ad 1) jest oceniona na 700 kor., ad 2) na 240 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi co do nieruchomości ad 1) 467 kor., ad 2) na 160 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 8.

Prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej nie mogłyby być uwzględnione.

Osoby, dla których jakie prawa, lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź istnieją, bądź powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Bełz, dnia 3. grudnia 1900.

L. cz. E. 2914/98 (7) i E. VIII. 201/00 (12) (10880 1—3)

Na żądanie Pinkasa Horowitza, kupca w Stanisławowie, i Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Stanisławowie, odbędzie się dnia 8. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 50, licytacya realności lwh. 89 ks. gr. gm. kat. Uhorniki objętej, składającej się z parc. grunt. lkat. 1011, 638/5, 1006/2, 2034/2, 644, realności lwh. 94 ks. gr. gm. kat. Uhorniki objętej, składającej się z parc. lkat. 576 pastwiska i parc. grunt. lkat. 578/1, 579/1, realności lwh. 359 ks. gr. gm. kat. Uhorniki objętej, składającej się z parc. grunt. lkat. 2174 i 2678, realności lwh. 473 ks. gr. gm. kat. Uhorniki objętej, składającej się z młyna Nd. 70 i parc. bud. lkat. 47, realności lwh. 53 ks. gr. gm. kat. Uhorniki objętej, składającej się z parc. lkat. 1675/3 pastwiska i parc. grunt. lkat. 1676/3, 1027, 2672, 638/6, 1007/2, 1114/2, 612/2, 662, 663/1, 664, 2/3 części realności lwh. 418 ks. gr. gm. Mykietyńce objętej, składającej się z parc. lkat. 2599/3 łąki i realności lwh. 596 ks. gr. gm. kat. Podłuże objętej, składającej się z młyna i parc bud. lkat. 1 wraz z przynależnościami, składającemi się z urządzenia młynowego.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione a to realność lwh. 89 ks. gr. gm. Uhorniki objęta na 760 kor., realność lwh. 94 ks. gr. gm. kat. Uhorniki objęta na 100 kor., realność lwh. 359 ks. gr. kat. Uhorniki objęta na 240 kor., realność lwh. 473 ks. gr. gm. kat. Uhorniki objęta wraz z przynależnością na 4000 kor., realność lwh. 53 ks. gr. gm. kat. Uhorniki objęta na 814 kor., 2/3 części realności lwh. 418 ks. gr. gm. kat. Mykietyńce objęta na 66 kor. 66 hal., realność lwh. 596 ks. gr. gm. kat. Podłuże objęta wraz z przynależnością na 3000 kor.

Najniższa cena realności lwh. 89 ks. gr. gm. kat Uhorniki objęta wynosi 506 kor. 67 hal., realność lwh 94 ks. gr. gm Uhorniki objęta na 66 kor. 67 hal., realność lwh. 359 ks. gr. gm. kat. Uhorniki objęta na 160 kor., realność lwh. 473 ks. gr. gm. kat. Uhorniki objęta na 3000 kor., realność lwh. 531 ks. gr. gm. kat. Uhorniki objęta na 542 kor. 67 hal., 2/3 części realności lwh. 418 ks. gr. gm. kat. Mykietyńce objęta 44 kor. na 44 hal., realność lwh. 596 ks. gr. gm. kat. Podłuże objęta na 2000 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 29.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.

Stanisławów, 5. listopada 1900.

Konkursa.

L. 5156 (10947 3—3)

Ogłoszenie.

Wydział Rady powiatowej Brzeskiej podaje po myśli §. 30 ust. o repr. powiat. do powszechnej wiadomości, iż projekt budżetu na rok 1901 może być w godzinach urzędowych w biurze Wydziału powiatowego przez strony interesowane przeglądany począwszy od 15. grudnia 1900 r.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Brzesko, dnia 15. grudnia 1900.

Prezes: Götz.

(10248 3—3)

Konkurs.

Zwierzchność gminna miasta Brzozowa rozpisuje niniejszem konkurs, na posadę sekretarza gminy, z równoczesnem pełnieniem funkcyi zastępcy oglądacza bydła i mięsa z roczną płacą 1200 kor. i jedną posadę kontrolora kasy miejskiej z roczną płacą 800 kor.

Kandydaci mają wnieść swoje podania do tutejszej Zwierzchności gminnej najdalej do końca grudnia 1900, przy dołączeniu świadectwa moralności, metryki urodzenia, certyfikatu przynależności tudzież świadectwa Rozp. Wydziału krajowego z dnia 20 maja 1898 l. 25422 wymaganej kwalifikacyi na posadę sekretarza gminy oraz kontrolora kasy miejskiej.

Wspomniane posady nadawane będą prowizorycznie na lat trzy (3), a dopiero po upływie oznaczonego czasu nastąpi stabilizacya.

Zwierzchność gminna.

Brzozów, dnia 10. grudnia 1900

Burmistrz: Jedrzej Kościński.

L. W. kr. 72973/1900 (10921 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania jednego stypendyum z fundacyi Karola i Reginy Lipińskich w rocznej kwocie 1000 kr. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum to jest przeznaczone dla uczniów konserwatoryum muzycznego we Wiedniu, mogą je zaś otrzymać tylko młodzieńcy przynależni do jednej z miejscowości Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, albo też w obrębie tego kraju urodzeni, a kształcący się w rzeczonem konserwatoryum w grze na skrzypcach z bardzo dobrym postępem.

Pobór stypedyum trwa aż do prawidłowego ukończenia nauki gry na skrzypcach w konserwatoryum wiedeńskiem, jeżeli stypendysta bez przerwy wykazuje dobre obyczaje i należyty postęp. Stypendyści winni zawsze przy produkcyach egzaminowych odegrać przynajmniej jeden utwór ś. p. Karola Lipińskiego. Niedopełnienie tego obowiązku pociąga za sobą utratę stypendyum.

O stypendyum to mogą się ubiegać tacy kandydaci, którzy na teraz pobierają naukę gry na skrzypcach gdzie indziej i zamierzają dopiero udać się do konserwatoryum wiedeńskiego. Dla takich rozpocznie się jednak pobór stypendyum dopiero od czasu rozpoczęcia studyów w konserwatoryum we Wiedniu.

Prawo nadawania stypendyów z niniejszej fundacyi służy Wydziałowi krajowemu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie.

Podania należy wnosić do tegoż Wydziału krajowego najdalej do dnia 31. stycznia 1901 i załączyć do nich 1) metrykę urodzenia 2) świadectwo ubóstwa 3) dowody dotychczasowego postępu w nauce gry na skrzypcach, a wreszcie, jeżeli kandydat urodził się poza obrębem Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, 4) certyfikat przynależności kandydata do jednej z miejscowości tego kraju.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 15. grudnia 1900.

Grott.

L. Prez. 20547/00 (10980 1—2)

Konkurs.

Odnośnie do konkursu w Nr. 294 Gazety Lwowskiej z roku bieżącego ogłoszonego podaje się do wiadomości, że konkurs na posady radców wyższego Sądu krajowego we Lwowie z dniem 10. stycznia 1901 upływa.

Lwów, dnia 20. grudnia 1900.

L. Prez 443 6/00 (11045 1—3)

Sąd powiatowy w Żółkwi przyjmie od 1. stycznia 1901 dyetaryusza za wynagrodzeniem dziennem 2 kor. 20 hal.

Egzaminowani mają pierwszeństwo.

Żółkiew, dnia 22. grudnia 1900.

L. 3600 (11052)

Konkurs.

W c. k. Zakładzie karnym dla mężczyzn w Stanisławowie jest do obsadzenia posada dozorcy więziennego IV klasy płacy z obowiązkiem pełnienia funkcyi diaka grecko-katolickiego z roczną płacą 800 kor. tudzież 25 procentowym dodatkiem aktywalnym jakoteż z dwoma dodatkami starszeństwa po upływie 5 lat służby w kwocie 100 kor., dzienną porcyą chleba, dla nieżonaty h z pomieszkaniem w kasarni, nareszcie ubraniem skarbowem wedle przepisu.

Nominacya nastąpi prowizorycznie, a po upływie roku stanowczo, gdy mianowani odpowiedzą zupełnie powołaniu swemu i egzamin z przepisów służbowych dobrze zdadzą.

Ubiegający się o te posady mają się wykazać certyfikatem, że podług ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (dz. u. p. XXXIX 98) prenotacyę do służby rządowej uzyskali, tudzież że władają językami krajowymi w słowie i piśmie, nareszcie, że nie przekroczyli normalnego wieku. Kompetenci w Stanisławowie mieszkający mają świadectwem lekarza zakładu karnego, inni zaś świadectwem lekarza w razie dowieść, że do służby stojącego udowodnić, że do służby dozorcy więziennego są fizycznie zdolni, tudzież mają się wykazać czem się obecnie trudnią.

Również nadmienia się, że z mającą się obsadzić posadą połączone jest sprawowanie funkcyj diaka grecko-katolickiego i ubiegający się o tę posadę obeznani być muszą z liturgią i śpiewem cerkiewnym i jako tacy muszą się wykazać autoryzowanem świadectwem ukończenia szkoły diaków, co według §. 12 rozporządzenia z dnia 19. kwietnia 1872 dz. u. p. 60 jest bezwględnym warunkiem.

Na kompetentów nieżonatych i młodszych weźmie się szczególny wzgląd.

Podania własnoręcznie pisane mają być wniesione w drodze służbowej do tutejszej Dyrekcyi do dnia 31. stycznia 1901.

C. k. Dyrekcya zakładu karnego dla mężczyzn.

Stanisławów, dnia 19. grudnia 1900.

L. 2123.

C. k. Rada szkolna okręgowa w Stanisławowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły ludowej połączonej z dopełniającym kursem rolniczym w Maryampolu.

Do posady tej przywiązane są pobory IV. klasy płac w myśl art. 11. ustawy z dnia 6. lipca 1899 Nr. 85 Dz. ust. i rozp. kraj. dodatek za kierownictwo w kwocie 100 K i wolne mieszkanie w budynku szkolnym.

Od kompetentów wymaga się ukończonego kursu rolniczego.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić przez swą władzę przełożoną do końca stycznia 1901.

Stanisławów, dnia 15. listopada 1900.

L. 2541.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę młodszego nauczyciela w szkole 6-klasowej męskiej w Kołomyi z poborami II. klasy płac w myśl ustawy z dnia 6. lipca 1899 Dz. ust. kraj. Nr. 85. Język wykładowy polski.

Pierwszeństwo będą mieli kompetenci, którzy wykażą się uzdolnieniem do udzielania nauki zręczności (słójdu).

Prawo prezenty przysługuje Radzie gminnej miasta Kołomyi.

Należycie udokumentowane podania należy wnieść za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Kołomyi najpóźniej do dnia 31. stycznia 1901.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Kołomyi, dnia 30. listopada 1900.

L. 2496.

Niniejszem ogłasza się konkurs celem stałego obsadzenia posady kierującego nauczyciela i młodszego nauczyciela (lki) w 2-klasowej szkole ludowej w Babińcach koło Krzywcza.

Do posad tych przywiązane są pobory IV. klasy płac w myśl art. 11. ustawy z dnia 6. lipca 1899 (Nr. 85 Dz. ust. i rozp. kraj.). Język wykładowy ruski.

Należycie udokumentowane podania należy wnosić za pośrednictwem przełożonych władz do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Borszczowie do końca stycznia 1901.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Borszczów, dnia 3. grudnia 1900.

L. 1522.

Niniejszem ogłasza się konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad:

I. Na dwie posady nauczycieli religii to jest rzymsko- i grecko-katolickiej w szkołach 6-klasowych w Czortkowie z poborami III. klasy płac z uwzględnieniem postanowienia §. 4. ustawy z dnia 22. czerwca 1899 Dz. ust. kraj. Nr. 81.

O posady te mogą się ubiegać kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni, którym obok czynności katechetów nie wolno będzie sprawować równocześnie funkcyj parafialnych.

II. Na posadę młodszej nauczycielki w szkole 6-klasowej żeńskiej w Czortkowie z poborami III. klasy płac.

Od kandydatki wymaga się kwalifikacyi do udzielania nauki języka niemieckiego w szkołach więcejklasowych.

Podania wnosić należy do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Czortkowie za pośrednictwem swej przełożonej władzy do dnia 31. stycznia 1901.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Czortków, dnia 29. listopada 1900.

(10984 1—3)

KONKURS.

Dla emerytowanego konceptowego urzędnika władzy politycznej jest do objęcia z dniem 1. stycznia 1901 posada referenta szpitalnego z płacą 1000 kor. i możliwą roczną remuneracyą.

Zgłoszenia poparte odpowiednimi dokumentami służbowymi zechcą reflektanci wnosić do Dyrektora szpitala powszechnego św. Izabeli w Brzeżanach najpóźniej do 31. grudnia b. r.

Dr. Albert Zauderer.

Dyrektor i prymaryusz.

Kuratele.

L. cz L. 3/00 (4) (10917 3—

Piotra Knapika z Zelezyny za umysłowo niedołężnego uznano.

Kuratorem jest Jan Knapik z Zelczyny.

C. k. Sąd powiatowy Oddział I.

Skawina, dnia 25. października 1900

Upadłości.

L. cz S. 8/00 (40) (110

W konkursie Jana Sitki, przedsiębiorcy w Prądniku Czerwonym wyznacza się ponownie po myśli § 149 ord. konkurs. audyencyę zbadania rachunków, złożonych przez tymczasowego zawiadowcę masy P. dra Franciszka Wojciechowskiego, a zarazem i celem ustalenia roszczeń tegoż zarządcy masy do wynagrodzenia i zwrotu poczynionych wydatków na dzień 7. stycznia 1901 o godz. 11 przed południem w c. k. sądzie krej. cyw. w biurze Nr. 3.

Wierzycielom konkursowym, których wzywa, wolno na tej audyencyi, przeglądać rachunki i czynić nad nimi uwagi.

Kraków, dnia 16. grudnia 1900.

Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 1/00 (26) (110

W sprawie rozbiorowej Izraela Gezählera został termin celem wyboru zastępcy zawiadowcy masy wyznaczony na dzień stycznia 1901 o godz. 10 przed południem w tusąd. biurze Nr. 10.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 15. grudnia 1900.

L. cz. S. 10/00 (1) (11046 1—3)

EDYKT KONKURSOWY.

C. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Michała Doryka, nieprotokołowanego kupca w Lubaczowie.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Naczelnika sądu powiatowego w Lubaczowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adw. dra Jakóba Szłapę w Lubaczowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 11. stycznia 1901 godz. 10 przed południem, w c. k. sądzie powiatowym w Lubaczowie, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Lubaczowie najdalej do dnia 28. stycznia 1901 a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 25. lutego 1901 o godz. 10 przed południem, w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Lubaczowie lub w pobliżu Lubaczowa, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 21 grudnia 1900.

L. cz. S. 4/98 (49) (11080)

W konkursie Jonasza Rudermana z Drohobycza wyznacza się audyencyę do rozprawy, celem ustalenia roszczeń zawiadowcy masy do wynagrodzenia i zwrotu poniesionych wydatków na dzień 31. grudnia 1900.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Drohobycz, 21. grudnia 1900.
Komisarz konkursowy.

L. cz IV. 16/96 (20) (10987)

Uchwałą z 24. czerwca 1896 l. cz. 12.603 otworzony konkurs do majątku Herscha Wieselberga młodszego kramarza towarów korzennych w Kołomyi, uznaje się po myśli §. 154 ord. konkurs. dla braku majątku za ukończony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 8. listopada 1900.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 274/00 2 (11051)

Ogłoszenie.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i § 37 ust. pras., że treść artykułów umieszczonych w Nr. 351 czasopisma „Kurjer Lwowski“ z dnia 19. grudnia 1900 pod napisem 1) „Gwałty publiczne“ w ustępach od słów „Do tych wyżej podanych“ do „stanu nauczycielskiego“ i od słów „Z wyborów uczyniono“ do „prawem ludu“ oraz pod napisem, 2) „Objektywny opozycyonista“ w ustępie od słów „Gdyby słowo podało“ do „zachodniej Galicyi“ zawiera znamiona występku z §. 300 u. k., a zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 22. grudnia 1900.

Zl. Pr. 277/00 2 (11089)

Verlautbarung.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht in Strafsachen hat erkannt, dass die Artikel der Zeitschrift „Wola“ Nr. 24 vom 15. Dezember 1900 unter der Aufschrift 1) „Prychopyły złodija“ vom Anfang bis „ładu suspilacho“ i 2) „De prawda?“ vom „I wse taki“ bis „bezserdecznoho kata“ und vom „Teper wże zahadka“ bis Ende die Merkmale der Vergehens nach §. 300 Strgs. enthalte, sonach die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme gerechtfertigt sei.

Die Weiterverbreitung des Inhaltes des incriminirten Artikels wird verboten, die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exremplare verordnet.

Lemberg, am 24. Dezember 1900.

Ч. Pr. 264/00 (5) (11087)

Оголошене!

В Імени Єго Величества Цїсаря!

Ц. к. Суд краєвий для справ карних у Львові рішив ореченем з 11. грудня 1900 на подставі §§ 489 і 493 зак. кар. і §. 37 зак. прас., що зміст артикулу уміщеного в числі 263 часописи „Дѣло“ з дня 5. грудня 1900 під написею „Гнѣздо заразы“ від слів „Правда. що находить ся“ до слова „Остапчука“ містять в собі знамена провини з §. 300 зак. кар.

Ц. к. висший Суд краєвий у Львові в увзляднeню спротиву ц. к. Прокураториї державної з 18. грудня 1900 рішив що зміст повисшого артикулу від слів „Можна надѣяти ся“ до кінця містить в собі знамена провини з §. 300 зак. кар. і прото усправедливлена єсть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіската сеї часописи.

В насьлідок того рішеня зборонене єсть дальше ширене тохо артикулу а забраний наклад має бути знищений.

Львів, дня 24. грудня 1900.

Zl. 286 (10308)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt nachbezeichneter Druckschriften, und zwar: A. Druckwerke: 1. Buch mit Text in Versen und Bildern, betitelt „Blüthenlese spanischer Volkspoesie“; 2. Buch mit Bildern und Text in Versen, betitelt „Berlin bei Nacht“. — B. Bilder mit Text, darstellend: 1. Ein Aehrenfeld mit Text, beginnend mit „Dem kleinen Veilchen . . .“; 2. eine Männergestalt und auf der anderen Seite eine Frauengestalt mit Text beginnend „Mensch noch immer . . .“; 3. auf der einen Seite ein Liebespaar, auf der andern ein Storch mit Text „Das ist im . . .“; 4. Ein Mädchen in Ball-Toilette, vor ihr kniend ein Herr, mit verschiedenem Texte „Du schwärmst trotzdem . . .“ und „Es liegen hier . . .“; 5. ein Mädchen in Ball-Toilette, vor ihr zwei Herren, mit Text „Du hast Diamanten . .“; 6. einen Mann, in der Hand ein Gewehr haltend, vor ihm stehend eine Frauensperson, mit Text „Schießen — welch . . .“; 7. einen Maler vor der Staffelei stehend, mit Text „Gerade so, wie diesem hier . . “. — C. Eine kreisförmige fächerartig in Felder getheilte Leinwand, in den einzelnen Feldern obscöne Bilder mit Citaten aus „Schillers Glocke“. D. Ansichtskarten, darstellend: 1. Einen katholischen Kleriker, neben einer Statue und neben einer Frauensperson, mit Ueberschrift „Klex Heinze“, Druck und Verlag von Bruno Bürger und Ottilie, Leipzig Nr. 6260; 2 eine Frauensperson in Balletcostüm auf den Schultern zwei Herren im Frack; 3. eine Frauensperson im Badecostüm mit der Bezeichnung „Marine-Bilder Panzer I. Classe“; 4. eine Frauengestalt in einem Aehrenfelde; 5. einen Mann und eine Frau in drei verschiedenen Situationen mit Bezeichnung „Es ist erreicht“, Druck und Verlag von Bruno Bürger und Ottilie, Leipzig Nr. 6020; 6. eine Frauengestalt mit einer Schlange mit Bezeichnung „Eva und die Schlange“; 7. eine Frauengestalt in orientalischen Tracht mit einem Tambourin in zwei Stellungen; 8. eine sich entkleidete Frauensperson mit Bezeichnung „Nr. 999 der Saisonsstern“; 9. eine Frauengestalt mit Bezeichnung „Aphrodite“ durchscheinend eine Frauengestalt im Bade; 10. zwei zum Bade entkleidete Frauengestalten mit Bezeichnung „Unbelauscht“ und der Marke Dess. Nr. 347 Türnowskys Neuheit, Betrieb Leipzig; 11. eine Serie von Darstellungen einer in das Moorbad steigenden Frauensperson mit der Bezeichnung D. H C Nr. 1431, 1432, 1433, 1434, 143[illegible], 1440, I., II., III., IV., IX., X.; 12. eine Männer- und eine Frauengestalt mit Bezeichnung Nr. 3480 „Heinrich mir graut vor dir“. — E. Sogenannte „Juxgegenstände“: 1. Eine Papierfigur im Couvert mit der Bezeichnung „Beweise mir . . .“; 2. Bilder, darstellend eine Frauensperson in zwei Situationen, betitelt „Preisfrage“; 3. bewegliche Figur mit dem Oberkörper eines Mannes und einer Frau mit Text „Ich wünsch, daß stets . . .“; 4. eine Rübe aus Papier mit Text „Meinen Glückwunsch bring ich dar . . .“; 5 zweitheiliges Papier von dem Aussehen einer Zündholzschachtel, im innern das Bild einer Frauengestalt; 6. Bild eines Mädchens mit Schultasche mit Text „Bin noch nicht . . .“; 7. Bild eines Mannes vor einem Brunnen mit Text „Dir lieber Freund . . .“; 8. zwei Cigarren, auf deren Rückseite Frauengestalten mit Text „Du liebst den Dampf . . .“; 9. Gestalt einer Frauensperson und eines Kaminfegers, verschiebbar; 10. Bild einer Gruppe mythologischer Gestalten (der drei Grazien) mit Text „Drei Grazien sind . . .“ das Vergehen nach §. 303 St. G. bezw. §. 516 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschriften ausgesprochen und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt.

Wien, am 10. December 1900.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 12. December 1900 Pr. V. 137/2, die Weiterbreitung der Nummer 28 der Zeitschrift: „Mittheilungen an die deutsche Tagespresse zur Förderung der Los von Rom-Bewegung“ vom 7. Julmond 1900 wegen des Artikels: „Was kostet eine Heiligsprechung“ in der Stelle von „Bisher ist es noch nicht gelungen“ bis „das ist ein Geschäft“; wegen des Artikels: „Neue Gegenreformation in Tirol“ von „von dem in Innsbruck residierenden“ bis „Maximilian des Deutschmeisters“; wegen des Artikels: „Päpstlinge unter sich“ von „Diese Religion führt also“ bis „An ihren Früchten etc.“; wegen des Artikels: „Die deutsche Kirche“ von „Und dieses Concil“ bis „—frorenheit“ wegen der Notiz: „Cölibatsfolgen“ von „Cölibatsfolgen“ bis „eingeliefert“ nach §§. 64, 122 b und 303 St. G. verboten.

Mit Erkenntniß des k. k. Kreis- als Preßgerichtes in Trient vom 23. November 1900, Pr. 38/2, bezw des k. k. Oberlandesgerichtes für Tirol und Vorarlberg vom 28. November 1900, D 67, wurde die Weiterverbreitung der Nummer 185 der Zeitschrift: „Il Popolo“ vom 23. November 1900 wegen der beiden Artikel: „Gli orrori del militarismo“ und „L'ufficiale sciabolatore“ nach § 300 St. G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 11. December 1900, Pr. 173/2, die Weiterverbreitung der Nummer 141 der Zeitschrift: „Deutsches Volksthum“ vom 7. December 1900 wegen des Artikels: „An den Herrn k. k. Preß-Staatsanwalt in Brüx“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 12 December 1900, Pr VIII 219/1, die Weiterverbreitung der Nummer 97 der Zeitschrift: „Egerer Nachrichten“ vom 8. Julmonds 1900 wegen der Stelle von „Wenn es also“ bis „recht windig ausschauen“ des Artikels: „Egerer Nachrichten“ nach §§. 122 b und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 12. December 1900 Pr. VIII 220/1, die Weiterverbreitung der Nummer 97 der Zeitschrift: „Falkenau-Königsberger Volkszeitung“ vom 8. Julmonds 1900 wegen derselben Stelle wie bei „Egerer Nachrichten“ verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 12. December 1900, Pr. 12/2, die Weiterverbreitung der Nummer 186 der Zeitschrift: „Gablonzer Anzeiger“ vom 9. December 1900 wegen des Artikels: „Deutsche Polauns, Achtung!“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 12. December 1900, Pr. 113/2, die Weiterverbreitung der Nummer 186 der Zeitschrift: „Morchenstern-Tannwalder Nachrichten“ vom 9. December 1900 wegen des Artikels: „Deutsche Polauns, Achtung!“ nach §. 302 St. G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Spalato hat mit dem Erkenntnisse vom 9. December 1900, Pr. 9/1, die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Pucki List“ vom 6. December 1900 wegen der Stelle von „ali u ovom“ bis „svakako ganije“ des Artikels: „Upiti i odgovori“ nach §. 65 a, b St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. A. 65/00 (6) (10697 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Podwołoczyskach ako władza spadek śp. Onufrym Bolechowskim pertraktująca celem strzeżenia praw nieznanej z życia i miejsca pobytu Magdaleny Bolechowskiej ustanawia dla tejże kuratora w osobie Matwija Danków z Ładnieszówki upominając go równocześnie do odbioru uchwał zapadłych i w tej sprawie zapaść mających.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Podwołoczyska, 25 sierpnia 1900.

L. cz. IV. 162/89 1 (10733 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w sądowej Wiszni zawiadamia, że w Stojańcach zmarła 26. maja 1888 Katarzyna Niewiadomska, do której spadku powołany jest także Wojciech Niewiadomski. Sąd nie znając miejsca pobytu Wojciecha Niewiadomskiego, wzywa go by w przeciągu roku od dnia ogłoszenia tego edyktu licząc, wniósł oświadczenie do spadku w przeciwnym razie spadek będzie przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem dla niego ustanowionym Janem Bukartykiem.

Sądowa Wisznia, dnia 30. października 1900.

L. cz. T. 70/00 (1) (10612 3—3)

C. k. Sąd krajowy oddział VI. w Krakowie wdrażając postępowanie amortyzacyjne wzywa każdego ktoby posiadał zaginiony p. Abrahamowi J. Lednicerowi weksel z daty Kraków 15. sierpnia 1900 na 300 kor. opiewający za trzy miesięcy płatny, przez Józefa Urbacha i Chane Urbach akceptowany, a prez Abrahama Urbacha wystawiony i in bianco żyrowany, by weksel ten w tut. Sądzie w dniach 45 licząc od ostatniego ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej okazał, ileże w przeciwnym razie weksel powyższy za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy, Oddz. VI.
Kraków, dnia 19. listopada 1900.

L. cz. firm. 231/00 (10782 3—3)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie ogłaszać będzie w roku 1901 wpisy do rejestrów handlowych w czasopismach „Gazeta Lwowska, Gazeta wiedeńska, Przegląd prawa i administracyi“, zaś wpisy do rejestru spółek gospodarczych i zarobkowych w czasopiśmie „Gazeta Lwowska“.

Złoczów, 9. grudnia 1900.

L. hip. 1597/99 (10730 3—3)

W sprawie hipotecznej Zofii z Krajowskich 1o. śl. Furtak, 2o. Karyś o wpis na swą rzecz lwh. $16^1/_2$ lwh. 126 i $^2/_3$ lwh. 141, 155 i 148 w Sojkowej i o wykreślenie z lwh. 16 i 126 w Sojkowej prawa zastawu dla spłat 60 zł., 100 zł. i 100 zł. celem doręczenia rezolucyi tut. sąd. z dnia 31. sierpnia 1899 l. hip. 1221/99 niewiadomemu z miejsca pobytu Józefowi Krajowskiemu ustanawia się kuratora ad actum w osobie Kapra Lesiczki, wójta gminy Sojkowa.

Nisko, dnia 1. grudnia 1899.

L. cz. A. 171/00 10 (10657 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku podaje do wiadomości, iż dnia 2. maja 1899 zmarł Henryk Getter w Hajworonce bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, a spadkobiercami tegoż z ustawy są Jan, Filip, Gustaw, Marya, Anna i Jakób Getterowie.

Sąd nie znając miejsca pobytu Jana Gettera wzywa go, by w przeciągu jednego roku zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się i kuratorem Stefanem Seredyńskim dla niego ustanowionym.

Wiśniowczyk, 2. listopada 1900.

L. cz. A. 4/99 (9) (10655 2—3)

C. k. sąd powiatowy Mościska Oddział V. ogłasza, że Jossel Wasserstein zmarł w Małnowie dnia 21. listopada 1898 bez potomnie.

Ponieważ ustawowi spadkobiercy tegoż są sądowi zupełnie nieznani, przeto wzywa się ich, ażeby w przeciągu roku się zgłosili i oświadczenie do spadku wnieśli, gdyż inaczej pertraktacya spadkowa przeprowadzoną zostanie z tymi, którzy się oświadczyli i swój tytuł do spadku wykazali i tymże w miarę ich prawa spadek przyznany, reszta zaś spadku lub gdyby się nikt do takowego nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny Skarbowi Państwa na własność przyznany zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Mościska, dnia 7. lipca 1000·

L. cz. T. IV. 8/00 (2) (10778 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wdrażając postępowanie względem uznania za zmarłych Tomasza Piotra i Jana Majchrów, synów Józefa Majchra, którzy około roku 1844 z rodzinnej swej gminy Woli Rzędzińskiej niewiadomo dokąd się wydalili i do tego czasu nie powrócili ani wiadomości o sobie nie dali, wzywa tychże nieobecnych oraz każdego, ktoby o życiu lub o śmierci ich miał wiadomość, aby o tem tutejszemu sądowi albo ustanowionemu kuratorowi dr. Emilowi Psarskiemu, adw. w Tarnowie doniósł, gdyż po bezskutecznym upływie jednego roku to jest do dnia 5. grudnia 1901 powyż wymienieni za zmarłych uznani będą.

Oddział IV., dnia 28. listopada 1900.

L. 7038 (9934 3—3)

Celem wymiaru należytości ekwiwalentowej od ruchomego i nieruchomego majątku za VI. dziesięciolecie (od 1. stycznia 1901 do końca grudnia 1910) w myśl ustaw z 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50 i z 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89 tudzież odnośnych postanowień późniejszych należy wedle rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z 14. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 120 najdalej do końca kwietnia 1901 przedłożyć zeznanie (fasyę) majątku podlegającego należytości ekwiwalentowej wedle stanu tegoż majątku z dnia 1. stycznia 1901.

Osoby moralne, podlegające należytości ekwiwalentowej, od których założenia lub powstania do dnia 1. stycznia 1901 nie upłynęło jeszcze pełnych dziesięć lat, mają również do końca kwietnia 1901 na razie wykazać władzy powołanej do wymiaru należytości ekwiwalentowej tylko datę założenia lub powstania, a dopiero z końcem dziesiątego roku istnienia przedłożyć zeznanie swego majątku wedle stanu z tego czasu.

Osoby moralne, których majątek ruchomy wedle obowiązujących postanowień prawnych (n. p. w myśl ustaw z 27. grudnia 1880, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1881, lub z 15. kwietnia 1885, Dz. u. p. Nr. 51) wolny jest od należytości ekwiwalentowej, mają zeznać tylko swój majątek nieruchomy.

Powołane rozporządzenie c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 14. lipca 1900 Dz. u. p. Nr. 120 zawiera bliższe wskazówki co do treści i formy odnośnych zeznań (fasyi).

Wedle §. 3 tego rozporządzenia winny osoby moralne, które wedle ustawy są wolne od obowiązku uiszczania należytości ekwiwalentowej, wykazać władzy tytuł uwolnienia i wyjednać uznanie tegoż.

W szczególności mają w myśl §. 27 powołanego rozporządzenia posiadacze beneficyów, którzy na podstawie ustawy z dnia 15. lutego 1877, Dz. u. p. Nr. 98 roszczą sobie osobiste uwolnienie od należytości ekwiwalentowej, zeznać ruchomy i nieruchomy majątek beneficyum i wyjednać u władzy uznanie osobistego uwolnienia.

Majątek ruchomy osób moralnych, którym już w jednem z poprzednich dziesięcioleci przyznano uwolnienie od należytości ekwiwalentowej z powodu, iż majątek ich przeznaczony jest na cele, które w myśl ustawy uzasadniają wspomniane uwolnienie, ma być zeznany tylko w takim razie, jeżeli w ciągu V. dziesięciolecia statuta tych osób w ten sposób zostały zmienione, iż ustał powód uwolnienia. W przeciwnym razie mają te osoby jedynie wykazać tytuł uwolnienia, dołączając statut obecnie obowiązujący. Majątek nieruchomy zaś mają te osoby moralne w każdym razie zeznać.

Krajowa Dyrekcya skarbu zwraca niniejszem uwagę stron, obowiązanych do płacenia należytości ekwiwalentowej, względnie do przedłożenia odnośnych zeznań (fasyi), albo wedle okoliczności do wykazania tytułu uwolnienia, lub daty założenia lub powstania, na powyższe rozporządzenie c. k. Ministerstwa skarbu z 14. lipca 1900 i wzywa je, by w czasie od 1. stycznia 1901 do 30. kwietnia 1901 przedłożyły odnośne zeznania na przepisanych formularzach, względnie statuta lub wyjaśnienia, o których wyżej mowa.

Strony mające swą siedzibę w okręgach Urzędów wymiaru należytości we Lwowie lub w Krakowie mają wnosić swe zeznania we właściwym Urzędzie wymiaru należytości, wszystkie inne zaś we właściwej Dyrekcyi okręgu skarbowego (oddziele należytościowym).

W razie nieprzedłożenia zeznania w przepisanym terminie, zastosowany będzie §. 80 ustawy należytościowej z 9. lutego 1850 Dz. u. p. Nr. 50 w ten sposób, iż przez cały okres dziesięcioletni, na który wymiar należytości ekwiwalentowej nastąpi, pobierać się będzie tę należytość w dwukrotnej wysokości.

W razie zatajenia przedmiotów, które należy zeznać, lub niezgodnego z prawdą wymienienia tychże, zastosuje się na podstawie §. 84 l. 3 ustawy z 9. lutego 1850 postanowienia ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych. Nastąpi to w szczególności także wtedy, jeżeli co do rzeczy, które jakkolwiek same przez się ruchome, stanowią jednak przynależność nieruchomości, zatajono ten ich prawny charakter.

Uwaga. Tylko zeznania sporządzone na przepisanych formularzach będą przyjmowane. Zeznane wartości mają opiewać na walutę koronową.

Wspomniane formularze można nabyć po cenie 2 halerzy za arkusz w Ekonomacie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie (plac cłowy Nr. 1) tudzież we wszystkich galicyjskich Urzędach podatkowych z wyjątkiem lwowskiego. W tych Urzędach można także nabyć odbitki powołanego rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z 14. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 120 po cenie 10 halerzy za sztukę.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 15. października 1900.

Zum Behufe der Bemessung des Gebürenäquivalentes von dem beweglichen und unbeweglichen Vermögen für das VI. Decennium (1. Jänner 1901 bis letzten Dezember 1910) nach Massgabe der Gesetze vom 9. Februar 1850 (R.-G.-Bl. Nr. 50) und vom 13. Dezember 1862 (R.-G.-Bl. Nr. 89), sowie der nachträglichen gesetzlichen Bestimmungen, ist zufolge der im Reichsgesetzblatte vom Jahre 1900 unter Nr. 120 enthaltenen Verordnung des k. k. Finanz-Ministeriums vom 14. Juli 1900 das dem Gebürenäquivalente unterliegende Vermögen bis spätestens Ende April 1901 nach dem Vermögenstande vom 1. Jänner 1901 einzubekennen.

Äquivalentpflichtige juristische Personen, welche, am 1. Jänner 1901 noch nicht durch volle zehn Jahre bestehen, haben ebenfalls bis Ende April 1901 vorläufig nur den Zeitpunkt ihrer Gründung oder Entstehung der zur Bemessung des Gebürenäquivalentes berufenen Behörde nachzuweisen und erst beim Ablaufe des zehnten Jahres ihres Bestandes ihr Vermögen nach dem Stande dieses Zeitpunktes vorschriftsmässig einzubekennen.

Diejenigen juristischen Personen, welche bezüglich des beweglichen Vermögens nach den bestehenden gesetzlichen Bestimmungen, wie z. B. nach den Gesetzen vom 27. Dezember 1880 (R.-G.-Bl. Nr. 1 ex 1881) und vom 15. April 1885 (R.-G.-Bl. Nr. 51) gebürenäquivalentfrei sind, haben nur für den Fall, als sie unbewegliches Vermögen besitzen, dieses Vermögen einzubekennen.

Die gedachte Verordnung des k. k. Finanz-Ministeriums vom 14. Juli 1900 (R.-G.-Bl. Nr. 120) enthält die näheren Bestimmungen über die Art und Weise, in welcher die diesfälligen Vermögensbekenntnisse dem Inhalte und der Form nach verfasst werden sollen.

Nach dem §. 3 derselben ist, falls eine gesetzliche Befreiung vom Gebürenäquivalente stattfindet, diese Befreiung geltend zu machen und die behördliche Anerkennung zu erwirken.

Insbesondere haben nach §. 27 der citirten Verordnung auch Inhaber von Beneficien, welche auf Grund des Gesetzes vom 15. Februar 1877 (R.-G.-Bl. Nr. 98) die persönliche Befreiung vom Gebührenäquivalente in Anspruch nehmen, das beweglich und unbewegliche Vermögen des Beneficiums einzubekennen und die behördliche Anerkennung der Befreiung zu erwirken.

Das bewegliche Vermögen derjenigen jurischen Personen, welchen bereits im verflossenen, oder in früheren Decennien wegen der stiftungsmässigen Widmung ihres Vermögens zu Zwecken, welche die gesetzliche Befreiung vom Gebürenäquivalente begründen, die Befreiung zuerkannt wurde, ist nur für den Fall einzubekennen, als ihre Statuten im Laufe des V. Decenniums eine derartige Änderung erfahren hätten, dass hiedurch die zugestandene Gebürenäquivalent-Befreiung verwirkt wäre. Im entgegengesetzten Falle haben die erwähnten juristischen Personen lediglich den Befreiungstitel unter Vorlage der gegenwärtig geltenden Statuten nachzuweisen. Das unbewegliche Vermögen aber haben diese juristischen Personen auf jeden Fall einzubekennen.

Auf die bezogene Verordnung des k. k. Finanz-Ministeriums vom 14. Juli 1900 werden die Parteien, welche zur Zahlung des Gebührenäquivalentes, rücksichtlich zur Vorlage der bezüglichen Vermögensbekenntnisse, oder nach Umständen zur Nachweisung des Befreiungstitels, beziehungsweise des Zeitpunktes ihrer Gründung oder Entstehung verpflichtet sind, mit der Aufforderung aufmerksam gemacht, die auf den vorgezeichneten Formularien verfassten Vermögensbekenntnisse, respective die oben erwähnten Statuten, Behelfe und Auskünfte in der Zeit vom 1 Jänner 1901 bis spätestens 30. April 1901 vorzulegen.

Hiebei wird bemerkt, dass jene Äquivalentpflichtigen, welche ihren Wohnsitz im Amtsbereiche der Gebürenbemessungsämter in Lemberg oder Krakau haben, ihre Bekenntnisse bei dem zuständigen Gebührenbemessungsamte zu überreichen, wogegen alle sonstigen Gebührenpflichtigen ihre Bekenntnisse bei den Finanz-Bezirks-Directionen (Gebüren-Abtheilungen), zu welchen sie ihrem Wohnsitze nach zuständig sind, einzubringen haben.

Auf die Unterlassung der rechtzeitigen Einbekennung ist der §. 80 des Gebürengesetzes vom 9. Februar 1850 in der Art anzuwenden, dass die zweifache Gebür während des ganzen zehnjährigen Zeitraumes, für welchen die Bemessung des Gebürenäquivalentes zu geschehen hat, einzuheben ist.

Die Verheimlichung oder unrichtige Angabe der einzubekennenden Gegenstände unterliegt nach §. 84 Zl. 3 des Gesetzes vom 9. Februar 1850 der Behandlung nach dem Strafgesetze über Gefällsübertretungen. Dies gilt namentlich auch, wenn bei Sachen, die an sich beweglich sind, deren Eigenschaft als Zugehör einer unbeweglichen Sache verschwiegen wird.

Anmerkung. Nur die auf den vorgezeichneten Formularien verfassten Bekenntnisse werden angenommen. Die Werthbeträge sind in Kronenwährung einzustellen. Die erwähnten Formularien sind um den Gestehungspreis von 2 Heller per Bogen bei dem Oekonomate der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg (Plac cłowy Nr. 1), sowie bei allen hierländigen Steuerämtern mit Ausnahme desjenigen in Lemberg erhältlich, wo auch Separatabdrücke der obgezogenen Verordnung des k. k. Finanz-Ministeriums vom 14. Juli 1900 (R.-G.-Bl. Nr. 120) um den Preis von 10 Heller per Stück zu bekommen sind.

K. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 15. October 1900.

В цїли виміру еквівалентової належитости від движимого і недвижимого майна за VI десятьлїтє (від 1. сїчня до кінця грудня 1910) по мисли законів з 9. лютого 1850, В. з д ч 50 і з 13. грудня 1862, В з. д. ч 89 як також на основі пізнїйших дотичних постанов, має ся після розпорядженя ц. к Міністерства скарбу з 14. липня 1900 В з д ч 120 найпізнїйше до кінця цьвітня 1901 предложити зізнанє (фассия) майна, котре підлягає еквівалентовій належитости, а то після стану того майна з дня 1-го сїчня 1901. Правні (моральні) особи, обовязані платити еквівалентову належитість, котрі однак не істнують еще повних десять лїт, мають на разї так само до кінця цьвітня 1901 виказати власти покликаній до виміру еквівалентової належитости, лише дату свого заложеня або повстаня а доперва з кінцем десятого року істнованя предложити правильне зізнанє свого майна після стану з того часу.

Сесї правні особи, котрих движиме майно на основі обовязуючих правних приписів (пр. по мисли законів з 27. грудня 1880, В. з. д. ч. 1 з р. 1881, або з 15. цьвітня 1885, В. з. д. ч. 51) єсть вільне від еквівалентової належитости, мають зізнати лише недвижиме майно, єсли его посїдають Згадане розпорядженє ц. к. Міністерства скарбу з дня 14. липня 1900, В. з. д. ч 120 заключає близші вказівки так під взглядом способу як також під взглядом змісту і форми дотичних зізнань (фасий). Після §. 3-того розпорядженя повинні особи, наколи суть у них услівя до законного увільненя від оплати еквівалентової належитости виказати перед властию титул і жадати признаня того увільненя.

Після §. 27 згаданого розпорядженя суть обовязані особливо тоті посїдачі бенефіций, котрим на основі закона з 15. лютого 1877, В. з. д ч. 98 прислугує право домагати ся особистого увільненя від еквівалентової належитости, зізнати движиме і недвижиме майно бенефіциї і виєднати у власти признанє такого увільненя. Движиме майно тих правних осіб, котрим вже признано увільненє від еквівалентової належитости в попереднім або давнїйших десятьлїтах з причини, що се майно єсть призначене на цїли, котрі по мисли закона узасадняють згадане увільненє, має ся зізнати лише тогди, наколи в протягу V десятьлїтя статути тих осіб улягли такій змінї, що через ню страчено право жадати увільненя від еквівалентової належитости В противнім случаю мають згадані особи виказати лише титул увільненя і долучити примірник обовязуючих тодї статутів.

Натомість мають сесї особи зізнати на кождий спосіб майно недвижиме.

Краєва Дирекция скарбу звертає особлившу увагу на приписи наведеного розпорядженя ц к. Мінїстерства скарбу з дня 14. липня 1900 тих сторін взглядно осіб, котрі обовязані платити еквівалентову належитість отже мають предложити дотичні зізнаня (фассиї), дальше увагу тих, котрі після обставин мають виказати свій титул увільненя взглядно час заложеня або початку істнованя і взиває їх, щоби предложили маєткові зізнаня споряджені на урядово приписаних взорах, взглядно висше згадані статути, прилоги і вияснення, а то предложили в часї від 1-ого сїчня 1901 найпізнїйше до послїдного цьвітня 1901

Притім робить ся уважними сесї сторони (підлягаючі еквівалентовій належитости) котрі перебувають (мешкають) в округах урядів виміру належитостий у Львові або в Кракові, щоби зізнаня (фассиї) вносили до властивого уряду виміру належитостий; натомість всякі іньші обовязані особи мають вносити згадані зізнаня (фасиї) до ц. к Дирекций округів скарбових, до котрих приналежать після свого місця замешканя.

Хтонебудь занедбає внести в правнім реченцї зізнаня (фассиї), до сего примінить ся припис § 80 закона о належитостях з 9. лютого 1850 в той спосіб, що буде ся від него побирати подвійну належитість через цїлий час тих десяти лїт, за котрі має наступити вимір еквівалентової належитости.

Затаєнє або неправдиве поданє предметів, котрі має ся зізнати, потягне за собою на основі §. 84 уступу 3 закона з 9. лютого 1850 поступованє після закона карного о провинах доходів скарбових, а особливо також тогди, єсли якусь річ подасть ся за движиму — якою она сама про себе й є — однак замовчить ся тую єї прикмету, що єсть приналежнтостию недвижимости.

Увага: Приймати ся буде такі зізнаня (фассиї), котрі виготовлені будуть на приписаних взорах (формулярах).

Зізнані вартости належить подавати в короновій валютї

Згадані взори можна набувати по 2 гел. за аркуш в Економатї ц. к. краєвої Дирекциї скарбу у Львові (Цлова площа ч. 1) або в всїх галицких урядах податкових з виїмком головного уряду податкового у Львові.

Там можна також набувати відбитку згаданого розпорядженя ц к Міністерства скарбу з дня 14. липня 1900, В. з д. ч. 120 по 10 гел за примірник.

Ц. к. краєва Дирекция скарбу.

Львів, дня 15. жовтня 1900.

L. cz. IV. 144/97 (7) (10755 2—3)

C. k. sąd powiatowy Czortków wzywa Tymka Kamasza powołanego do dziedziczenia po zmarłym w Romaszówce dnia 23. maja 1883 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli śp Łesku Kamasz, by w przeciągu jednego roku od daty tego edyktu, zgłosił się w sądzie i wniósł oświadczenie do tego spadku, bowiem po upływie tego terminu przewód spadkowy ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dlań kuratorem drem adw. Czaczkowskim przyjętym zostanie.

Czortków, dnia 18. listopada 1900.

L. cz. Firm. 221/00 Zar. I. 137 (10745 2—3)

O g ł o s z e n i e.

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie uwiadamia, że wskutek uchwały z dnia 19. października 1900 Firm. 194/00 wpisano dnia 22. listopada 1900 przy firmie: „Spółkowa Kasa oszczędności i pożyczek w Zborowie stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“, że takowa na podstawie uchwały walnego zgromadzenia członków założycieli z dnia 8. października 1900 rozwiązaną została.

Złoczów, 26. listopada 1900.

L. cz. T. 71/00 (1) (10613 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie oddział VI. wdrażając postępowanie amortyzacyjne wzywa każdego, ktoby posiadał książeczkę wkładkową powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie Nr. 25370 na imię Franciszki hr. Żeleńskiej wystawioną na sumę 4000 zł. w. a. czyli 8000 kor. opiewającą, by powyższą książeczkę wkładkową w przeciągu 6 miesięcy licząc od ostatniego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej w tut. Sądzie okazał, ileże w przeciwnym razie książeczka ta za umorzoną uznaną zostanie.

C. k Sąd krajowy, Oddział VI.

Kraków, dnia 19. listopada 1900.

L. cz. A. VI. 444/99 4 (10678 2—3)

Do spadku po zmarłej 17. sierpnia 1899 w Kulparkowie ab intestato Zuzanny z Polesnickich Kuryłowiczowej powołaną jest z ustawy jej cioteczna siostra Michalina Andraszek, której miejsce pobytu jest nieznane.

Wzywa się zatem Michalinę Andraszek, względnie jej spadkobierców, by w przeciągu roku, licząc od daty ogłoszenia tego edyktu, wniosła do podpisanego c. k. sądu powiatowego oświadczenie do spadku, gdyż inaczej spadek ten z ustanowionym dla niej kuratorem adw. dr. Karolem Czernym we Lwowie i ze zgłaszającymi się spadkobiercami przeprowadzonym zostanie.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział VI.

Lwów, 23. października 1900.

L. cz. Firm. 463 Stow. I. 17 (10840)

OBWIESZCZENIE.

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu ogłasza, że wpisaną w rejestr handlowy stowarzyszeń firmę „Bank związkowy dla kredytu w handlu i gospodarstwie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną pięciokrotną poręką w Budzanowie“ wykreślono.

Tarnopol, 11. sierpnia 1900.

L. cz. tab. 516/00 (10863)

Dla nieobjętej masy spadkowej Anny z Gawronów Rachwałowej w sprawie Heleny Niklewicz w Żywcu przeciw Michałowi Rachwałowi i Annie z Gawronów Rachwałowej w Kocierzu ad Rychwałd o zanotowanie wykonalności wierzytelności w kwocie 1000 kor. na posiadłościach lwh. 93, 94, 104 i 118 ks. gr. gm. Kocierz ad Rychwałd intabulowanej, ustanawia się kuratorem p. Karola Pospółę, c. k. notaryusza w Slemieniu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Slemień, dnia 28. listopada 1900.

L. cz. Cw. 1934/00 (1) (107c0)

Przeciw Alterowi Kannerowi z Dębicy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Tarnowie, przez protokołowaną firmę „Bracia Schönblum" Rzeszowie pozew o 1120 kor. i 1200 kor.

Na podstawie pozwu tego wydano nakaz zapłaty z dnia 9. grudnia 1900 Cw. 1934/00 (1).

Celem strzeżenia praw Altera Kannera, ustanawia się P. adw. dra Glazera w Tarnowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnów, dnia 9. grudnia 1900.

L. cz. C. 306/00 2 (11061)

Przeciw Damianowi Bohaczykowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do sądu powiatowego w Grybowie przez Juliannę Chomiak pozew o 550 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 28. grudnia 1900 godz. 9 rano

Celem strzeżenia praw Damiana Bohaczyka, ustanawia się p Artyma Chomiaka w Wawrzce kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Grybów, dnia 10. grudnia 1900.

L. cz. Cg. I. 392/00 1 (11057)

Przeciw Salomonowi Lautmannowi i Chai Lautmann, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego Oddział I. w Stanisławowie przez Isachera Bursztyna pozew o uznanie za prawonabywcę zapisu 18% z 14·21 części whl. 836 gm. Perohy.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została pierwsza audyencya na 31. grudnia 1900 godz. 10 przed południem.

Celem strzeżenia praw Salomona i Chai Lautmannów, ustanawia się p. adw. dr. Sagera w Stanisławowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnych Salomona i Chaję Lautmannów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Stanisławów, dnia 16. grudnia 1900.

L. cz. firm. 2028 sp. II. 224 (10421)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że przy firmie „Pierwsze galicyjskie Towarzystwo akcyjne budowy wagonów i maszyn w Sanoku, przedtem Stanisław Lipiński" już wpisanej w rejestrze handlowym dla firm spółkowych uwidoczniono dnia 23. listopada 1900, że uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 26. października 1900 członkiem rady zawiadowczej wybrany został Aleksander Misiągiewicz w Sanoku zamieszkały.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 26. listopada 1900.

L. cz. 1424/99, 1436/99, 1437/99 i 1469/99 (10888 1—3)

Ogłoszenie.

Dla niewiadomej z miejsca pobytu Anny Oparskiej ustanawia się Ołeksę Isyka z Bilcza kuratorem, w celu doręczenia uchwał tabularnych z dnia 28 grudnia 1899 l. 1424, 22. grudnia 1899 l. 1436, 22. grudnia 1899 l. 1437 i 30. grudnia 1899 l. 1469 odnoszących się do intabulacyi prawa własności realności lwh. 328 gm. Bilcza.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Medenice, 3. listopada 1900.

L. cz. A. 558/98 6, A. 4/99 12, A. 288/99 3 (10832 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Cieszanowie podaje do wiadomości, że Benzion Lemmel zmarł dnia 7 listopada 1897 w Narolu mieście. Mendel Weinmann zmarł dnia 22. listopada 1881 w Lipsku.

Hersch Wind zmarł dnia 6. marca 1898 w Lublińcu starym, bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

W spadku po Benzionie Lemmel pozostała połowa realności pod lk. 218 w Narolu mieście lwh. 181, po Mendlu Weinmanie realność pod lk. 112 w Lipsku whl. 231, po Herschu Wind ciało hip. objęte whl. 367 w Lublińcu starym.

Gdy nie jest wiadomem czy i komu przysługują prawa do tych spuścizn, wzywa się wszystkich którzyby z jakiegokolwiek tytułu rościli sobie prawa do spadków, aby donieśli w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu o swych prawach sądowi, wykazali tytuł prawny dziedziczenia i złożyli oświadczenia do spadku, gdyż po bezskutecznym upływie zakreślon go czasokresu, zostanie przewód spadkowy przeprowadzony tylko z tymi, którzy wykażą tytuł dziedziczenia oraz wniosą oświadczenia, i im też zostanie w miarę wykazania praw przyznanym spadek, dla których ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Stanisława Nurkowskiego w Cieszanowie. W braku wykazania praw spadkowych i złożenia oświadczeń do spadku w ustanowionym czasokresie przypadną nieobjęte części dziedzictwa względnie całe dziedzictwa c. k. Skarbowi Państwa jako bezdziedziczny spadek.

Cieszanów, dnia 12. grudnia 1900.

L. cz. A. 627/00 (1) (10883 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tarnowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Efroima Edelsteina, aby w ciągu roku od ogłoszenia niniejszego edyktu wniósł deklaracyę spadkową po błp. Paji Rachli Edelstein, gdyż w przeciwnym razie deklaracya spadkowa, od jego kuratora Izaaka Goldmana przyjęta i przypadający dla niego spadek po błp. Paji Rachli Edelstein aż do dowodu jego śmierci lub uznania go zmarłego w sądzie zachowanym będzie.

C k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Tarnów, dnia 30. listopada 1900.

L. cz. Firm. 566/00 (10877)

OBWIESZCZENIE.

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 23. listopada 1900 wpisaną została do rejestru dla firm spółkowych firma handlowa „Mojżerz Meilech Werner i Lemel Düller, dzierżawcy folwarku, gorzelni i browaru w Żurawiczkach".

Przemyśl, 8. grudnia 1900.

L. cz. Firm. 574/00 (10879)

OBWIESZCZENIE.

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 5. grudnia 1900 wpisaną została do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Kasa zaliczkowa Nadzieja w Sądowej Wiszni stowarzyszenie zarejestrowa z nieograniczoną poręką", że na walnem zgromadzeniu w dniu 30. października 1900 odbytem członkiem dyrekcyi tejże kasy w miejsce p. Władysława Dembiczaka wybranym został p. dr. Wojciech Rokosowski lekarz w Sądowej Wiszni zamieszkały.

Przemyśl, 8. grudnia 1900.

L. cz. Firm. 2096/00 (10806 1—3)

OGŁOSZENIE.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że w r. 1901 ogłaszane będą wpisy rejestrów handlowych co do firm pojedyńczych i spółkowych we „Wiener Zeitung" „Gazecie Lwowskiej" i „Przeglądzie prawa i administracyi" we Lwowie a co do firm stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych tylko w „Gazecie Lwowskiej".

Lwów, dnia 11. grudnia 1900.

L. cz. E. 446/00 1 (10862)

W sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Muszynie przeciw Waniowi Krechelowi synowi Mojseja o 200 kor. z pn. ma być doręczoną uchwała z dnia 25. listopada 1900 l. cz. E. 446/00 1, którą dozwolono przymusowej sprzedaży połowy realności lwh. 97 w Szczawniku położonej, Wania Krechela własnej.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Wanio Krechel przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie p. adw dr. Hibla z Muszyny.

Tenże kurator zastępywać będzie Wania Krechela w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnictwa nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Muszyna, dnia 25. listopada 1900.

L. cz. T. 65/00 3 (10836 1—3)

C. k. Sąd krajowy Oddział VI. w Krakowie wzywa każdego, ktoby w osobie Bartłomieja Gardy urodzonego we Wrząsowicach pod Krakowem, który wydaliwszy się przed przeszło 50 laty z Wrząsowic w niewiadomym kierunku, rzekomo do służby wojskowej, więcej do Wrząsowic nie powrócił i żadnej dotąd o sobie nie dał wiadomości — jakąkolwiek miał wiadomość, by takowej bądź tutejszemu sądowi bądź ustanowionemu dla strzeżenia praw powyższego nieobecnego kuratorowi adw. dr. Faustynowi Jaubowskiemu w Krakowie, najpóźniej do dnia 1. syczenia 1902 udzielił, gdyż inaczej powyższy nieobecny na żądanie strony interesowanej za zmarłego uznanym będzie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.

Kraków, dnia 23. listopada 1900.

L. cz. E. 1941/00 (6) (10868 1—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. akc Banku hipot. we Lwowie przeciw pp. Wincentemu Zygmuntowi Fedorowiczowi, Mieczysławowi Dauksza i Markusowi Maas o pięć rat pożyczkowych po 1024 kor. zpn. mają być doręczone zobowiązanemu p. Mieczysławowi Dauksza tusąd. uchwały z dnia 11. sierpnia 1900 l. cz. E. 1941/00 (1), (E. 2885/99 (22) tudzież z dnia 26. października 1900 l. cz. E. 1941/00 (2), którémi przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. 3, 130, 144 i 148 ks. gr. gm. Sygniówka objętych dozwoloną została.

Gdy miejsce pobytu p. Mieczysława Daukszy jest niewiadomem, celem doręczenia temuż powyższych jakoteż, dalszych uchwał w tej sprawie zapaść mających, ustanawia się dla niego kuratora w osobie P. dra Starczewskiego we Lwowie

Tenże kurator będzie zastępywał p. Mieczysława Daukszę na jego koszt i niebezpieczeństwo tak długo, dopokąd on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy S. II., Oddział IV.

Lwów, dnia 22. listopada 1900.

L. cz. C. I. 189/00 1 (10914)

Przeciw Samuelowi Armadzie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Jarosławiu przez Samuela Stiebera w Jarosławiu pozew o wykreślenie sumy 308 zł. a. w. ze stanu biernego realności lwh. 1737 gminy Jarosław z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 18. stycznia 1901 o godz. 9, sala Nr. 16 w tutejszym sądzie.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Armady, ustanawia się p. dr. Władysława Jahla, adw. w Jarosławiu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Samuela Armadę w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Jarosław, dnia 13. grudnia 1900.

L. cz. firm. 162/00 (10812)

OBWIESZCZENIE.

Wpisuje się do rejestru spółek handlowych przy tutejszym sądzie prowadzonego firmę „Mojżesz Bezner i spółka, dzierżawcy gorzelni w Potoczyskach". Jawnymi właścicielami tej firmy są Mojżesz Bezner i Ozyasz Bezner, dzierżawcy dóbr w Burakówce zamieszkali, którzy obaj firmę tę podpisują i zastępują. Siedziba firmy jest w Potoczyskach. Spółka ta, polegająca na umowie ustnej, rozpoczęła wykonywanie przedsiębiorstwa gorzelnianego z dniem 1. maja 1894.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Kołomyja, dnia 26. listopada 1900.

L. cz. A. 74/00 5 (10830 1—3)

Nieznaną z miejsca pobytu Jewkę Łozińską zawiadamia się o przypadłym jej z testamentu ś. p. Stefana Łozińskiego legcie 20 koron i o ustanowieniu jej kuratorem Stefana Samulaka w Kuninie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Żółkiew, dnia 14. lipca 1900.

L. cz. A. 58/00 3 (10824)

C. k. Sąd powiatowy Oddział I. w Mielnicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Romana Mazuryka, że w celu doręczenia mu tus. uchwały z dnia 9. kwietnia 1900 l. cz. A. 58/00 2 przyjmującej cesyę z daty 22. marca 1899, którą on swe prawa do spadku po Iwanie Mazuryku, Petrowi Hnatiuk na własność odstąpił do wiadomości sądu ustanowiono kuratora w osobie Dmytra Ostafijów, wójta z Germakówki i że uchwała ta została mu doręczona.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Mielnica, dnia 28. sierpnia 1900.

L. cz. firm. 462/00 (10811)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach uwiadamia, że wskutek uchwały z dnia 22. listopada 1900 firm. 435 wpisano dnia 30. listopada 1900 w rejestrze handlowym dla firm pojedyńczych firmę „M. Mauer" dla handlu towarami galanteryjnymi i mieszanymi w Podhajcach, którą właściciel Markus Mauer w Podhajcach zamieszkały słowami „M. Mauer" podpisywać będzie.

Brzeżany, dnia 4. grudnia 1900.

(10907 1—3)

OBWIESZCZENIE.

P. Dr. Ezechiel Schuster, adwokat krajowy w Kołomyi, zamierza przesiedlić się do Drohobycza.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 17. listopada 1900.

(10906 1—3)

OBWIESZCZENIE.

P. Dr. Wincenty Markiewicz, adwokat krajowy w Peczeniżynie zamierza przesiedlić się z dniem 20. lutego 1901 do Nadwórny.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 1. grudnia 1900.

L. cz. Praes. 1944 23 F./00 (10911)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu, ogłasza, że obwieszczenia rejestrowanych w roku 1901 firm handlowych pojedyńczych i spółkowych, tudzież ich zmiany i wykreślenia tychże umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej w Przeglądzie prawa i administracyi" i „Wiener Zeitung" zaś obwieszczenia w sprawie rejestrowania spółek zarobkowych i gospodarczych tylko w „Gazecie Lwowskiej".

Przemyśl, 15. grudnia 1900.

L. cz. Cw. 1915/00 4 (10929)

Przeciw p. Boruchowi Treiser, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Towarzystwo kredytowe i oszczędności w Nadwórnie pozew o zapłacenie sumy wekslowej 223 kor. 88 hal.

Na podstawie pozwu wydany został nakaz zapłaty z dnia 17. lipca 1900 l. cz. Cw. 1915/00 1.

Celem strzeżenia praw Borucha Treisera ustanawia się p. adw. dra Raucha w Stanisławowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Borucha Treisera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 14. listopada 1900.

L. cz. Cw. 1686/00 4 (10928)

Przeciw p. Herschowi Burg, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Towarzystwo kredytowe i oszczędności w Nadwórnie pozew o zapłacenie sumy wekslowej 201 kor. 72 hal.

Na podstawie pozwu wydany został nakaz zapłaty dnia 21. czerwca 1900.

Celem strzeżenia praw Herscha Burga ustanawia się p. adw dra Sagera w Stanisławowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Herscha Burga w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 14. listopada 1900.

L. cz. tab. 1584/00 (10932)

Celem doręczenia tusądowych uchwał z 4. kwietnia 1900 Dz. tab. 835 niewiadomym z miejsca pobytu Walentemu i Agnieszce Puchałom w sprawie tabularnej ks. Władysława Sapiehy o intabulacyę prawa własności posiadłości wykazem 190 Małkowice objętej, ustanowiono dla Walentego i Agnieszki Puchała kuratora w osobie dra Angermana w Przemyślu. Kurator tak długo swych kurandów na ich koszt i niebezpieczeństwo będzie zastępował aż sami czynnie nie wystąpią lub nie wymienią pełnomocnika.

C. k. Sąd powiatowy.

Przemyśl, dnia 20. lipca 1900.

G. Zl. T. 13/00 (2) (10927 1—3)

Über Antrag der Samuel und Michael Salzberg wird das Amortisirungsverfahren bezüglich des in Verlust gerathenen Depositenscheines Nr. 269 über Effecten im Werthe 1100 Kr. und des Cassescheines Nr. 613 über 204 Kr. beide ausgestellt von der k. k. Staatsbahndirektion in Stanislau auf den Namen Michael Salzberg lautend eingeleitet und jeder Besitzer aufgefordert sich binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen von der letzten Kundmachung anzumelden als sonst diese Urkunden für amortisirt erklärt werden.

K. k. Kreisgericht. Abth. IV.

Stanislau, am 15. September 1900.

L. cz. C. I. 151/00 1 (10961)

Przeciw Ilkowi Kowalczyk z Zernicy wyżnej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Baligrodzie przez Iwana Kowalczyka z Zernicy wyżnej pozew o 472 kor. 32 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na 16. stycznia 1901 godzina 9 rano.

Celem strzeżenia praw Ilka Kowalczyka, ustanawia się p. Piotra Kowika w Zernicy wyżnej kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Ilka Kowalczyka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Baligród, dnia 12. grudnia 1900.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem 1½ centa, tłustym petitem 2 centy.

Kamienica większa 11 lat wolna od podatku z wodociągami, korzystnie do zamiany na mniejszą lub sprzedaży. Bliższa wiadomość z wykluczeniem pośrednictwa u adwokata dr. Zygmunta Lisiewicza, Lwów, ul. Akademicka 19.

Przyjmuję uczenice na praktykę i przygotowanie do egzaminu freblowskiego. Wpisy od 4 stycznia 1901. **Marya Bielska,** Lwów, ulica Pańska 5.

Pisarza biegłego w manipulacyi przyjmie Sąd w Gwoździcu od 1 stycznia 1901. Płaca 1 kor. 80 hal. dziennie.

Miód à la malaga

nieoceniony środek w cierpieniach żołądka i przewodu pokarmowego,
do nabycia jedynie w handlu
BODNARA
Lwów, Akademicka 22.
Duża szampanówka 1 zł.

Pół kilo pierza gęsiego
tylko 60 centów

rozsyłam zupełnie nowe, szare gęsie pierze ręką darte, pół kilo tylko 60 ct., to samo w lepszym gatunku tylko 70 ct., w pocztowych pakietach próbnych 5-kilowych za pobraniem pocztowem. **J. Krasa, handel pierzem w Smichowie koło Pragi.** — Wymiana dozwolona.
Upraszam o dokładny adres.

Pracownia
sukien damskich
i
nauka kroju francuskiego
Maryi Chomickiej
ul. Batorego 32, I. p.

Pracownia kuśnierska
Józefa Munda
we Lwowie, Rynek 39

nagrodzona medalami zasługi na wystawach: we Lwowie, Wiedniu, Paryżu, Berlinie i Amsterdamie,
poleca się
na sezon zimowy Szan. P. T. Publiczności do wyrobu futer wszelkiego rodzaju: męskich i damskich, miejskich i do podróży.
Specyalny wyrób serdaków męskich, damskich i dziecinnych po zadziwiająco niskich cenach.
Tamże można dostać kołnierzy krymskich dla panów i pań w cenie **od zł 3.20** począwszy.
Czyści, odnawia i farbuje futra.
Zamówienia z prowincyi uskutecznia jak najrychlej.

Wina naturalne czyste niezaprawiane alkoholami, węgierskie, austryackie, francuskie, reńskie, hiszpańskie, w najlepszej jakości po cenach najtańszych
poleca handel herbaty, kawy i wina
Edmunda Riedla, Lwów.

30% prowizyi

zapłacę temu, który się przyczyni do ściągnięcia mej wierzytelności w kwocie 1700 koron od p. Józefa Rapaporta w Drohobyczu.

Fr. Sezemsky
c. i k. dostawca nadworny
Fabryka towarów woskowych, stearyny i świec cerezynowych, wszelkich gatunków smarowideł i tłuszczów w Jungbunzlau.

Jako moją specyalność od lat 38 polecam **znakomite wyroby nożownicze** z fabryki angielskiej Geo. Hides z Son. Henckelsa w Solingen francuskie i styryjskie: **Noże stołowe** i deserowe. **Kuchenne** elastyczne do ciast i mięsiw i zwykłe.
Scyzoryki, Nożyczki, Brzytwy **angielskie** od zł. 2 do 3, **Henckelsa i Arbenza. Maszynki do strzyżenia włosów,** Narzędzia ogrodnicze, po cenach możliwie niskich.

Antoni Halski
handel żelazny
Lwów, plac Maryacki l. 9.
Cenniki na życzenie.

MAŚĆ NASKÓRNA MOULIN
W PARYŻU.

Maść ta leczy **wrzodzianki, pryszcze, czerwoności, krosty, wągry, wysypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty** na częściach ciała **porosłych włosami i wszelkie** słabości naskórne; wstrzymuje **natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.**

Słoik 2½ frank. we Francyi, w Paryżu, w aptece p. **MOULIN,** 30, ulica Louis de Grand.

We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha, Wewiórskiego; w Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka i Wiszniewskiego.

10 medali zasługi i 3 dyplomy uznania
za niezrównane wyroby
kosmetyczne i toaletowe.

MAGNOLINA Skóra sucha, szorstka i zgrubiała, pod wpływem Magnoliny staje się miękką i delikatną. — Magnolina usuwa czerwoność nosa, policzków i rąk. — Cena tego znakomitego środka 3 kor.
DENTOL najlepszy środek hygieniczny, do płukania ust, konserwowania zębów i dziąseł. Cena 2 Korony.
OLEJEK TANINOWY wzmacnia i pobudza włosy do porostu. Flakonik 1 kor.
POMADA CHINOWA wzmacnia cebulki włosowe i zapobiega wypadaniu włosów. — Słoik 80 h. i 1 kor. 60 h.
WODA ATENSKA do zmywania włosów, zapobiega tworzeniu się łupieżu utrwala barwę i połysk, nadaje przyjemny zapach. — Flakon 1.60 kor.
BRILANTINA jest jedynym środkiem, który nadaje brodzie miękkość i naturalny połysk, nie pozostawiając przytem tłustości. — Cena 1 kor.
OLEJEK CHINO-TANINOWY działa znakomicie na cebulki włosowe i na porost włosów. Szczególnie, gdy te wskutek choroby wypadły. Olejek ten okazał nader zbawienne działanie. Już po użyciu jednej flaszki można spostrzedz porost. Najlepsza prezerwatywa przeciw wypadaniu włosów i tworzeniu się łupieżu. — Cena 2.40 kor.
ESENCYA MIĘTOWA DO PŁUKANIA UST, oprócz przyjemnego orzeźwiającego smaku i zapachu, bardzo korzystnie wpływa na dziąsła i zęby. — Flakon 50 h. i 1 kor.
PROSZEK ROSLINNO-ALKALICZNY DO CZYSZCZENIA ZĘBÓW usuwa kamień, zębom nadaje białość i zapobiega psuciu się. — Pudełko 60 h. i 1 kor. 20 h.

JAN IHNATOWICZ
we Lwowie: ul. Sykstuska 25, Halicka 11; **w Krakowie** Sukiennice 20, **w Przemyślu** ul. Franciszkańska 24, **w Czerniowcach** ul. Ruska 8.

Handel kawy i herbaty chińsko-rossyjskiej
EDMUNDA RIEDLA
we Lwowie, plac Maryacki 10

poleca 540
Herbatę
zbioru majowego

½ kilo Congo	zł.	1.60
„ Souchong czarna	„	2.—
„ zbiór majowy	„	3.—
„ Kaysow czarna	„	4.—
„ Melange de Lond.	„	4.—
„ Wysiewki herbaciane	„	1.30
„ Wysiewki herbaciane najlepsze	„	1.60

poleca najlepsze gatunki
KAWY
o smaku czystym i aromatycznym, które rozsyła franko opłacone do każdej stacyi pocztowej, 4½ kilogr. w woreczku:

Portorico	zł. 9.—	„	kl.	— 9
Cuba grubo ziarnista	„ 9·50	„		—.96
Ceylon zielona	„ 10.—	„		1.—
„ przednia	„ 10.40	„		1.04
„ gruboziarnista	„ 10.75	„		1.0[illegible]
„ perłowa	„ 10.75	„		10·8
Mocca arabska arom.	„ 10.75	„		10.8
Jawa złota	„ 10.75	„		1·08

Opakowania nie liczy się. Zamówienia z prowincyi wysyła się odwrotną pocztą

Żadna woda mineralna rodzima
nie zawiera takiej ilości **węglanu litowego**, jak nasza

Woda litowa.

polecona przez Towarzystwo lekarskie krakowskie, sporządzona w naszym **Zakładzie** wód sztucznych mineralnych pod kontrolą komisyi przemysłowej tegoż Towarzystwa.

Woda ta działa skutecznie **we wszystkich** wypadkach nadmiernego wydzielania kwasu moczowego w krwi, przy piasku moczowym, przy cierpieniach nerek i pęcherza, artrytyzmie, gośćcu, dnie nożnej i t. p.

Działanie bezpośrednie tej wody przeciw wymienionym słabościom stwierdzają liczne dowody w praktyce lekarskiej z nadzwyczajnym skutkiem osiągnięte. 197

Woda ta jest przyjemna w smaku i łatwo strawna.

K. Rząca i Chmurski
Kraków, ul. św. Gertrudy 4.
Skład dla Lwowa: w aptece J. Wewiórskiego ul. Halicka 5.

PIGUŁKI BLANCARD'A
NA JODZIE ŻELAZA NIEZMIENNYM
POTWIERDZONE PRZEZ AKADEMIĘ MEDYCZNĄ W PARYZU
Pomyślnie skutkują w **Bladaczce, Niedokrwistości, Bladości cery,** w **Syfilis organicznej,** w **Lymfatyzmie** i we wszystkich chorobach spowodowanych zarodkiem skrofulicznym (nabrzmienia, strum, wole na szyi etc.).
Doza: 2 do 6 Pigułek dziennie. — **BLANCARD & Cie, 40, rue Bonaparte, PARIS.**
Dostać można we Lwowie w aptekach: Mikolascha, Wewiórskiego, Ehrbara.

Prawdziwe amerykańskie grafofony
Podarunek

Udoskonalone maszyny mówiące żadne tanie imitacye

stosujący się do każdej sposobności i przez starych i młodych chętnie jest pożądany

Grand Prix Paryż 1900.

Grafofon
prześciga wszystko dotąd istniejące, śpiewa, gra i śmieje się z zadziwiającą wyrazistością. — Walki Columbia są sławne w świecie. — Grafofon jest bardzo zabawny i pouczający.
Cena od marek 8 począwszy.
Columbia-Phonograph & Co., Berlin W.
Friedrich-Strasse Nr. 65 a.
Na żądanie katalog 49 bezpłatnie.

Przy zmianie roku
poleca się
Najstarsze założone w r. 1887
Biuro dzienników i ogłoszeń
Ludwika Plohna
(dzierżawca Sokołowski)
we Lwowie, ul. Karola Ludwika 9.

i przyjmuje abonament na wszystkie pisma krajowe, **wiedeńskie dzienniki** i zagraniczne, ilustrowane, beletrystyczne, humorystyczne, żurnale mód i t. p. po cenach oryginalnych, ręcząc za punktualną dostawę własnymi kolporterami. Czasopisma beletrystyczne, ilustrowane i żurnale mód wysyła się także na prowincyę, **również przyjmuje ogłoszenia do wszystkich pism po najtańszych cenach.**

Dzienniki wychodzące rano w Wiedniu dostarcza i sprzedaje numerami pojedynczymi tego samego dnia do wpół do jedenastej wieczorem.

L. 103614 (10905)

Ogłoszenie licytacyi.

Gmina miasta Lwowa działająca imieniem fund ś. p. Stanisława Gosiewskiego wydzierżawia folwark wschodnia część Pniatyna, położony w powiecie przemyślańskim, wraz z gruntami w łącznym obszarze około 296 morgów, z czego przypada 1 morg 195 s. kw. na ogród, 32 morgów 1410 s. kw. na łąki i 260 morgów 1429 s. kw. na rolę, na okres dwunastoletni.

Licytacya za pomocą ofert pisemnych odbędzie się we wtorek dnia 15 stycznia 1901 o godzinie 11 przed południem w I. Departamencie Magistratu we Lwowie. Jako cenę wywołania ustanawia się za pierwsze trzy lata kwotę po 2000 (dwa tysiące) koron rocznie, w następnych trzech latach po 3000 (trzy tysiące) koron rocznie, wreszcie w ostatnich sześciu latach po 3200 (trzy tysiące dwieście) koron rocznie, jako wadyum kwotę równającą się ofiarowanemu rocznemu czynszowi dzierżawnemu.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w I. Departamencie magistratu lwowskiego w godzinach urzędowania.

Magistrat król. stoł. miasta.

Lwów, dnia 13 grudnia 1900.